

ČEZ Distribuce, E.ON Distribuce,	Elektrická venkovní vedení s napětím do 1 kV AC	PNE 33 3302 4. vydání
<p>Odsouhlasení normy</p> <p>Konečný návrh podnikové normy energetiky pro rozvod elektrické energie odsouhlasily tyto organizace: ČEZ Distribuce, a.s., E.ON Distribuce, a.s.</p> <p>Tato podniková norma navazuje na ČSN EN 50341 a PNE 33 3301, které se vztahují k navrhování a dimenzování venkovních vedení nad 1kV.</p> <p>Norma obsahuje způsob a určení klimatických zatížení prvků venkovních vedení a mezní stavy. Stanovuje minimální vzdálenosti mezi vodiči, vedeními a objekty. Určuje dimenzování podpěrných bodů a základní požadavky na mechanické, elektrické a materiálové parametry jednotlivých prvků venkovních vedení.</p> <p>Změny oproti předchozímu vydání</p> <p>Byla provedena aktualizace zatížení klimatickými vlivy v souvislosti s revizí ČSN EN 50341 a navazujících norem a předpisů.</p>		
Návaznost: ČSN EN 50341: 2013, Nahrazuje PNE 33 3302 z 1. 1. 2013		Účinnost od: 1. 1. 2019

Obsah

ÚVOD.....	4
1. ROZSAH PLATNOSTI.....	4
1.1. VŠEOBECNĚ	4
1.2. OBLAST POUŽITÍ.....	4
2. NORMATIVNÍ ODKAZY, DEFINICE A ZNAČKY.....	5
2.1. NORMATIVNÍ ODKAZY	5
2.2. DEFINICE.....	7
2.2.1. bezpečnost.....	7
2.2.2. doba návratu.....	7
2.2.3. dílčí součinitel materiálu	7
2.2.4. dílčí součinitel zatížení	7
2.2.5. charakteristická hodnota vlastnosti materiálu.....	7
2.2.6. charakteristická hodnota zatížení	7
2.2.7. charakteristická únosnost	7
2.2.8. kombinace zatížení.....	7
2.2.9. konstrukce.....	7
2.2.10. mezní stav (konstrukce).....	7
2.2.11. mezní stav použitelnosti	7
2.2.12. mezní stav únosnosti	8
2.2.13. návrhová hodnota vlastnosti materiálu	8
2.2.14. návrhová hodnota zatížení	8
2.2.15. návrhová únosnost.....	8
2.2.16. návrhová životnost.....	8
2.2.17. nejkratší vzdálenost	8
2.2.18. pevnost.....	8
2.2.19. podpěrný bod.....	8
2.2.20. projektová specifikace	8
2.2.21. prvek	8
2.2.22. rozpětí.....	8
2.2.23. složka	8
2.2.24. součinitel kombinace zatížení	8
2.2.25. stálé zatížení	9
2.2.26. údržba.....	9
2.2.27. vodiče na bázi hliníku	9
2.2.28. vodiče na bázi oceli	9
2.2.29. zabezpečení.....	9
2.2.30. izolovaný vodič.....	9
2.2.31. venkovní kabelový systém	9
2.2.32. kabel s optickými vlákny.....	9
2.3. SEZNAM ZNAČEK.....	10
2.4. SEZNAM ZKRATEK.....	11
3. ZÁSADY NAVRHOVÁNÍ	12
3.1. VŠEOBECNĚ	12
3.2. POŽADAVKY.....	12
3.2.1. Základní požadavky	12
3.2.2. Požadavky na spolehlivost.....	12
3.3. MEZNÍ STAVY.....	13
3.3.1. Všeobecně.....	13
3.3.2. Mezní stavy únosnosti.....	13
3.3.3. Mezní stavy použitelnosti.....	13
3.4. ZATÍŽENÍ.....	13
3.4.1. Klasifikace zatížení	13
3.4.2. Podle změn v čase:	14
3.4.3. Podle charakteru a/nebo odezvy konstrukce:	14
3.4.4. Kombinace zatížení.....	14

4.	ZATÍŽENÍ VEDENÍ.....	14
4.1.	STÁLÁ ZATÍŽENÍ.....	14
4.2.	NAHODILÁ ZATÍŽENÍ	14
4.3.	ZATÍŽENÍ VĚTREM.....	14
4.3.1.	<i>Střední rychlost větru.....</i>	15
4.3.2.	<i>Střední tlak větru</i>	16
4.3.3.	<i>Intenzita turbulence a maximální tlak větru</i>	16
4.4.	SÍLY VĚTRU NA SLOŽKY VENKOVNÍHO VEDENÍ	16
4.4.1.	<i>Síla větru na vodiče</i>	16
4.4.2.	<i>Síly větru na izolátorové závěsy.....</i>	17
4.4.3.	<i>Síly větru na příhradové stožáry.....</i>	18
4.4.4.	<i>Síly větru na sloupy.....</i>	18
4.4.5.	<i>Síly větru na ostatní výzbroj</i>	19
4.5.	ZATÍŽENÍ NÁMRAZOU.....	19
4.5.1.	<i>Zatížení vodičů námrazou.....</i>	20
4.6.	KOMBINOVANÁ ZATÍŽENÍ VĚTREM A NÁMRAZOU	20
4.6.1.	<i>Kombinované pravděpodobnosti</i>	20
4.6.2.	<i>Součinitele aerodynamického odporu a hustoty námrazy.....</i>	20
4.6.3.	<i>Střední tlak větru a maximální tlak větru.....</i>	20
4.6.4.	<i>Ekvivalentní průměr D vodiče pokrytého námrazou.....</i>	20
4.6.5.	<i>Zatížení podpěrných bodů silou větru na vodiče, pokryté námrazou.....</i>	21
4.6.6.	<i>Kombinace rychlostí větru a zatížení námrazou</i>	21
4.7.	ÚČINKY TEPLoty	21
4.8.	ZATĚŽOVACÍ STAVY	22
4.8.1.	<i>Všeobecně.....</i>	22
4.8.2.	<i>Standardní zatěžovací stavy.....</i>	22
4.8.3.	<i>Dílčí součinitele zatížení.....</i>	22
4.8.4.	<i>Kritéria mezních stavů pro vodiče</i>	23
4.8.5.	<i>Kritéria mezních stavů pro armatury.....</i>	23
5.	ELEKTRICKÉ POŽADAVKY	23
5.1.	NEJKRATŠÍ VNITŘNÍ A VNĚJŠÍ VZDÁLENOSTI	23
5.1.1.	<i>Zatěžovací stavy pro kontrolu nejkratších vzdáleností</i>	23
5.1.2.	<i>Nejkratší vzdálenosti mezi vodiči v rozpětí.....</i>	23
5.1.3.	<i>Nejkratší vzdálenosti na podpěrném bodu.....</i>	24
5.1.4.	<i>Nejkratší vzdálenosti vodičů od země</i>	24
5.1.5.	<i>Nejkratší vzdálenosti vodičů od porostů.....</i>	25
5.1.6.	<i>Nejkratší vzdálenosti vodičů od budov</i>	26
5.1.7.	<i>Nejkratší vzdálenosti od pozemních komunikací</i>	28
5.1.8.	<i>Nejkratší vzdálenosti od drah</i>	29
5.1.9.	<i>Nejkratší vzdálenosti od železnic</i>	30
5.1.10.	<i>Nejkratší vzdálenosti od lanových drah.....</i>	31
5.1.11.	<i>Nejkratší vzdálenosti od splavných vodních cest a ostatních vodních ploch</i>	32
5.1.12.	<i>Nejkratší vzdálenosti od sdělovacích vedení.....</i>	33
5.1.13.	<i>Nejkratší vzdálenosti od venkovních vedení s napětím nad 1 kV.....</i>	34
5.1.14.	<i>Nejkratší vzdálenosti od rekreačních ploch.....</i>	34
5.1.15.	<i>Nejkratší vzdálenosti od ostatních ploch a objektů.....</i>	35
6.	ZÁKLADY.....	36
6.1.	VŠEOBECNÉ POŽADAVKY	36
6.2.	GEOTECHNICKÝ NÁVRH	37
6.2.1.	<i>Geotechnické navrhování výpočtem</i>	37
6.2.2.	<i>Geotechnické navrhování pomocí zavedených opatření.....</i>	38
6.3.	OPATŘENÍ NA OCHRANU PODPĚRNÝCH BODŮ	38
7.	PODPĚRNÉ BODY	38
7.1.	DŘEVĚNÉ SLOUPY	38
7.2.	BETONOVÉ SLOUPY	38
7.3.	OCELOVÉ SLOUPY	38
7.4.	PŘÍHRADOVÉ STOŽÁRY	38

7.5.	OCHRANA PROTI KOROZI A POVRCHOVÉ ÚPRAVY.....	38
7.6.	VYBAVENÍ PRO ÚDRŽBU.....	39
7.7.	BEZPEČNOSTNÍ POŽADAVKY	39
7.7.1.	Číslování podpěrných bodů.....	39
7.7.2.	Výstražné tabulky.....	39
8.	DODATEČNÉ POŽADAVKY.....	39
8.1.	SPOJOVÁNÍ A UPEVNĚNÍ VODIČŮ	39
8.2.	OCHRANY VEDENÍ.....	39
8.3.	PARAMETRY VODIČŮ.....	40
8.4.	MECHANICKÉ POJISTKY	40

Vypracování normy

Zpracovatel: EGÚ Brno, a.s., Hudcova 487/76a, 612 00 Brno – Medlánky, IČ 46900896, Ing. Petr Lehký

ČSRES: Mgr. Hana Tošovská, DiS, správce ČSRES, Mgr. Michal Bláha, MBA, předseda TNK ČSRES.

ÚVOD

Tato norma vychází z ČSN EN 50341 (2013) a PNE 33 3301 a je upravena pro napěťovou úroveň do 1 kV.

1. ROZSAH PLATNOSTI

1.1. VŠEOBECNĚ

Tato norma platí pro elektrická venkovní vedení s holými i izolovanými vodiči a pro venkovní kabelové systémy se střídavým napětím do 1 kV a jmenovitým kmitočtem do 100 Hz.

1.2. OBLAST POUŽITÍ

Norma platí pro všechna nově navrhovaná venkovní vedení. Pro vedení ve fázi rozpracovaného projektu musí být rozsah použití této normy dohodnut mezi zúčastněnými stranami. Vedení ve fázi výstavby mohou být dokončena podle norem platných v době zpracování projektu. Případné použití některých ustanovení této normy musí být dohodnuto mezi zúčastněnými stranami.

Pro rekonstrukce, přeložky a rozšíření stávajících vedení musí být rozsah použití této normy stanoven v projektové specifikaci. Projektová specifikace musí zároveň stanovit, která z předchozích národních norem a v jakém rozsahu musí být v projektu použita.

Nová odbočka ze stávajícího vedení se považuje za nové vedení s výjimkou obočného podpěrného bodu, pro který musejí být konkrétní požadavky stanoveny v projektové specifikaci.

Tato norma se též vztahuje na telekomunikační vodiče, optické kabely a zařízení montovaná na podpěrné body vedení se střídavým napětím do 1 kV.

Dočasné vedení (pokud není jinak zabezpečen přístup k němu) je novým vedením. Rozhodující pro jeho návrh je čas a období trvání dočasného provozu.

Vedení, kde je prováděna výměna dožitých prvků bez výrazného zlepšení parametrů (oprava stávajících podpěrných bodů, výměna izolace a vodičů nebo přivěšení optických kabelů), není novým vedením.

Tato norma se nevztahuje na venkovní elektrická vedení uvnitř uzavřených elektrických provozoven a trakční vedení elektrických drah.

2. NORMATIVNÍ ODKAZY, DEFINICE A ZNAČKY

2.1. Normativní odkazy

Národní zákony, vládní nařízení a jiné závazné právní předpisy

Číslo předpisu	Název
114/1995 Sb.	Zákon o vnitrozemské plavbě
458/2000 Sb.	Zákon o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)
106/2010 Sb.	Nařízení vlády o ochraně zdraví před neionizujícím zářením
222/1995 Sb.	Vyhláška ministerstva dopravy o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí
FMPE 994/11	Ochrana zabezpečovacích vedení a zařízení celostátních a regionálních drah před ohrožujícími vlivy elektrických vedení
104/1997	Vyhláška Ministerstva dopravy ČR o pozemních komunikacích
183/2006 Sb.	Stavební zákon
262/2006 Sb.	Zákoník práce
309/2006 Sb.	Zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci
591/2006 Sb.	Nařízení vlády o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na staveništích
266/1994 Sb.	Zákon o dráhách
FMPE 994/11:1981	Dohoda o postupu při interferenčním ovlivnění zabezpečovacího zařízení FMD 621/1981-SM celostátních drah zařízeními elektrizační soustavy

Eurokódy

Číslo normy	Název
ČSN EN 1990	Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí
ČSN EN 1991-1-4	Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-4: Obecná zatížení, Zatížení větrem
ČSN EN 1992-1-1	Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí – Část 1-1: Obecná pravidla a pravidla pro pozemní stavby
ČSN EN 1993-1-1	Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – Část 1-1: Obecná pravidla a pravidla pro pozemní stavby
ČSN EN 1993-1-3	Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – Část 1-3: Obecná pravidla – Doplnující pravidla pro tenkostěnné za studena tvarované prvky a plošné profily

Mezinárodní a evropské normy zavedené do soustavy ČSN

Číslo normy	Název
ČSN IEC 50 (441)	Mezinárodní elektrotechnický slovník – Kapitola 441: Spínací řídicí zařízení a pojistky
ČSN IEC 50 (466)	Mezinárodní elektrotechnický slovník – Kapitola 466: Venkovní elektrická vedení
ČSN IEC 889	Tvrdé tažené hliníkové dráty pro vodiče nadzemního vedení
ČSN EN 206	Beton - Specifikace, vlastnosti, výroba a shoda
ČSN EN 12843	Betonové prefabrikáty – Stožáry a sloupy
ČSN EN 13501-1	Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb - Část 1: Klasifikace podle výsledků zkoušek reakce na oheň
ČSN EN 14229	Konstrukční dřevo - Dřevěné sloupy pro nadzemní vedení
ČSN EN 50110-1	Obsluha a práce na elektrických zařízeních (34 3100)
ČSN EN 50182	Vodiče venkovního elektrického vedení - Lanované vodiče vinuté z koncentrických kruhových drátů
ČSN EN 50183	Dráty ze slitiny Al-Mg-Si pro vodiče venkovních vedení

ČSN EN 50189	Pozinkované ocelové dráty pro vodiče venkovních vedení
ČSN EN 50341-1:	Elektrická venkovní vedení s napětím nad AC 1 kV - Část 1: Obecné požadavky - Společné specifikace
ČSN EN 50341-2-19:	Elektrická venkovní vedení s napětím nad AC 1 kV - Část 2-19: Národní normativní aspekty (NNA) pro Českou republiku
ČSN EN 60794-1-1	Optické kabely - Část 1-1: Kmenová specifikace - Všeobecně
ČSN EN 60794-1-2	Optické kabely - Část 1-2: Kmenová specifikace - Základní zkušební postupy optických kabelů
ČSN EN 60794-4	Optické kabely - Část 4: Dílčí specifikace - Nadzemní optické kabely podél elektrických silových vedení
ČSN EN ISO 1461	Zinkové povlaky nanášené žárově ponorem na ocelové a litinové výrobky - Specifikace a zkušební metody
ČSN ISO 3864	Bezpečnostní barvy a bezpečnostní značky (idt ISO 3864:1984)

České technické normy

Číslo normy

Název

ČSN 02 4305	Ocelová lana pro elektrická vedení (Zrušena 1. 7. 2004)
ČSN 33 2000-4-41	Elektrotechnické předpisy – Elektrická zařízení – Část 4: Bezpečnost – Kapitola 41: Ochrana před úrazem elektrickým proudem (eqv HD 384.4.41 S2:1996, mod IEC 364-4-41:1992)
ČSN 33 2000-4-443	Elektrotechnické předpisy – Elektrická zařízení – Část 4: Bezpečnost – Kapitola 44: Ochrana před přepětím- Oddíl 443: Ochrana před atmosférickým nebo spínacím přepětím
ČSN 33 2000-5-54	Elektrotechnické předpisy – Elektrická zařízení – Část 5: Výběr a stavba elektrických zařízení – Kapitola 54: Uzemnění a ochranné vodiče (mod IEC 364-5-54:1980, idt HD 384.5.54 S1:1985)
ČSN 33 2040	Elektrotechnické předpisy. Ochrana před účinky elektromagnetického pole 50 Hz v pásmu vlivu zařízení elektrizační soustavy
ČSN 33 3060	Elektrotechnické předpisy – Ochrana elektrických zařízení před přepětím
ČSN 34 1390	Elektrotechnické předpisy ČSN. Předpisy pro ochranu před bleskem
ČSN 34 1530	Drážní zařízení - Elektrická trakční vedení železničních drah celostátních, regionálních a vleček
ČSN 38 0810	Použití ochrany před přepětím v silových zařízeních
ČSN 730810	Požární bezpečnost staveb – Společná ustanovení

Podnikové normy energetiky

Číslo normy

Název

PNE 33 0000-1	Ochrana před úrazem elektrickým proudem v distribuční soustavě dodavatele elektřiny
PNE 33 0000-2	Stanovení základních charakteristik vnějších vlivů působících na rozvodná zařízení distribuční a přenosové soustavy
PNE 33 0000-6	Obsluha a práce na elektrických zařízeních pro výrobu, distribuci a přenos elektrické energie
PNE 33 0000-7	Navrhování a umísťování svodičů přepětí v distribučních sítích do 1 kV
PNE 34 7509	Holé vodiče pro venkovní vedení ze soustředně slaněných kruhových drátů
PNE 34 8210	Dřevěné sloupy a dřevěné sloupy na patkách pro elektrická venkovní vedení do 45 kV
PNE 34 8211	Železobetonové patky pro dřevěné sloupy venkovních vedení do 45 kV
PNE 34 8220	Odstředžované betonové sloupy pro elektrické venkovní vedení do 45 kV
PNE 34 8240	Příhradové stožáry pro venkovní vedení do 45 kV
PNE 34 8401	Součásti venkovních vedení veřejného rozvodu vn do 1 kV

2.2. DEFINICE

Pro potřeby této normy platí termíny a definice, uvedené v ČSN EN 50341-1, ČSN EN 50341-2-19, Mezinárodním elektrotechnickém slovníku (IEC 60050) v kapitolách 441, 466, 471, 601 a 604, v Eurokódech (EN 1990 až EN 1999) a termíny a definice, uvedené níže.

2.2.1. bezpečnost

schopnost *soustavy* nezapříčinit zranění, smrt osob nebo škody na majetku v průběhu její stavby, provozu a údržby

2.2.2. doba návratu

střední interval mezi po sobě jdoucím opakováním klimatických *zatížení* o stanovené velikosti, převrácená hodnota doby návratu udává pravděpodobnost, že stanovená velikost *zatížení* bude během jednoho roku překročena

2.2.3. dílčí součinitel materiálu

součinitel, pokrývající nepříznivé odchylky od *charakteristické hodnoty vlastnosti materiálu*, nepřesnosti použitých převodních součinitelů a nejistoty v geometrických vlastnostech a v modelu pro výpočet *únosnosti*

2.2.4. dílčí součinitel zatížení

součinitel, závislý na zvolené úrovni *spolehlivosti*, zohledňující možné nepříznivé odchylky od *charakteristické hodnoty zatížení*, možné nepřesnosti modelu zatížení a nejistoty v určení *účinků zatížení*

2.2.5. charakteristická hodnota vlastnosti materiálu

hodnota vlastnosti materiálu, která nebude překročena se stanovenou pravděpodobností v hypoteticky neomezeném souboru zkoušek, tato hodnota obecně odpovídá danému kvantilu předpokládaného statistického rozdělení sledované vlastnosti materiálu, v některých případech se jako charakteristická hodnota používá jmenovitá hodnota

2.2.6. charakteristická hodnota zatížení

základní reprezentativní hodnota zatížení, pokud tato charakteristická hodnota může být stanovena na základě statistických dat volí se tak, aby odpovídala předepsané pravděpodobnosti, že nebude překročena v nepříznivém smyslu během „*referenční doby*“, stanovené s přihlédnutím k *návrhové životnosti soustavy* a trvání *návrhové situace*

2.2.7. charakteristická únosnost

hodnota *únosnosti*, vypočtená s použitím *charakteristických hodnot vlastnosti materiálu*, tyto hodnoty lze získat z ČSN EN 1992-1-1, ČSN EN 1993-1-1 nebo ČSN EN 1995-1-1

2.2.8. kombinace zatížení

soubor *návrhových hodnot zatížení*, používaný pro ověření *spolehlivosti konstrukce* z hlediska *mezního stavu* při daném *zatěžovacím stavu*

2.2.9. konstrukce

uspořádaná sestava navzájem spojených *prvků*, navržená tak, aby měla jistou míru tuhosti

2.2.10. mezní stav (konstrukce)

stav, při jehož překročení *konstrukce* přestává plnit *návrhové požadavky*

2.2.11. mezní stav použitelnosti

stav, při jehož překročení již nejsou splněna stanovená provozní kritéria pro *konstrukci* nebo *konstrukční prvek*

2.2.12. mezní stav únosnosti

stav, související se zhroutčením nebo s jinými formami konstrukční *poruchy*, které mohou ohrozit bezpečnost osob nebo majetku

2.2.13. návrhová hodnota vlastnosti materiálu

hodnota, získaná vydělením *charakteristické hodnoty vlastnosti materiálu dílčím součinitelem materiálu* nebo která je ve zvláštních případech určena přímo

2.2.14. návrhová hodnota zatížení

hodnota, získaná vynásobením *charakteristické hodnoty zatížení dílčím součinitelem zatížení*

2.2.15. návrhová únosnost

únosnost konstrukce, spojující všechny vlastnosti konstrukce s příslušnými *návrhovými hodnotami vlastností materiálu*

2.2.16. návrhová životnost

předpokládaná doba, po kterou má být konstrukce užívána pro zamýšlený *účel* při očekávané údržbě, avšak bez nutnosti podstatné opravy

2.2.17. nejkratší vzdálenost

vzdálenost mezi dvěma vodivými částmi podél neprůtažného vlákna, nataženého nejkratší cestou mezi těmito částmi (IEV 441-17-31)

2.2.18. pevnost

mechanická vlastnost materiálu, udávaná obvykle v jednotkách pro mechanické napětí

2.2.19. podpěrný bod

všeobecný termín pro různé typy *konstrukcí*, které nesou *vodiče* venkovního elektrického vedení

2.2.20. projektová specifikace

dokument, předaný zákazníkem zhotoviteli, obsahující potřebné podrobnosti o všech požadavcích na materiály, návrh, výrobu a montáž pro konkrétní *soustavu* nebo *složku* vedení, projektová specifikace může doplňovat požadavky normy, ale nesmí zmírnit její technologické požadavky a nesmí nahrazovat minimální požadavky, stanovené touto normou, měla by být pro každý projekt omezena na minimum, tj. na skutečně jedinečné nebo specifické podrobnosti

2.2.21. prvek

jedna z různých částí *složky*, například prvky ocelového příhradového stožáru jsou ocelové úhelníky, ploché příložky a šrouby

2.2.22. rozpětí

část vedení mezi dvěma sousedními závěsnými body vodiče (IEV 466-03-01)

2.2.23. složka

jedna z různých hlavních částí venkovního elektrického vedení, která má stanovený *účel*, typickými složkami jsou *podpěrné body*, základy, *vodiče*, izolátorové závěsy a výzbroj

2.2.24. součinitel kombinace zatížení

součinitel, používaný pro stanovení *kombinační hodnoty zatížení*

2.2.25. stálé zatížení

zatížení, které zpravidla působí po celou dobu trvání uvažované *návrhové situace* a jehož velikost má zanedbatelnou proměnlivost vzhledem ke střední hodnotě nebo se mění pouze v jednom smyslu (monotónně), než dosáhne určité mezní hodnoty

2.2.26. údržba

úplný soubor činností, prováděných v průběhu *návrhové životnosti soustavy* tak, aby soustava plnila svůj *účel*

2.2.27. vodiče na bázi hliníku

holé vodiče z drátů kruhového nebo nekruhového průřezu, soustředně slaněných ve vrstvách se střídavým směrem stáčení, s mazadlem nebo bez mazadla, vyrobené z materiálu nebo z různých materiálů podle jedné z následujících možností:

- hliníkové dráty nebo dráty ze slitiny hliníku
- kombinace hliníkových drátů a drátů ze slitiny hliníku
- kombinace hliníkových drátů a ocelových pozinkovaných drátů
- kombinace hliníkových drátů a ocelových drátů oplátovaných hliníkovou vrstvou
- kombinace drátů ze slitiny hliníku a ocelových pozinkovaných drátů
- kombinace drátů ze slitiny hliníku a ocelových drátů oplátovaných hliníkovou vrstvou

2.2.28. vodiče na bázi oceli

holé vodiče z drátů kruhového nebo nekruhového průřezu, soustředně slaněných ve vrstvách se střídavým směrem stáčení, s mazadlem nebo bez mazadla, vyrobené z materiálu nebo z různých materiálů podle jedné z následujících možností:

- ocelové pozinkované dráty
- ocelové dráty oplátované hliníkovou vrstvou

2.2.29. zabezpečení

schopnost *soustavy* odolat celkovému zhroucení (lavinovému efektu), jestliže *porucha* začne v určité *složce*, ta může být způsobena elektrickými nebo stavebními činiteli

2.2.30. izolovaný vodič

vodič opatřený izolací pro ochranu před nahodilým dotekem s jinými izolovanými vodiči a se zemněnými částmi (např. vodiče typu AES)

2.2.31. venkovní kabelový systém

vodiče opatřené pracovní izolační a ochrannou vrstvou určené pro venkovní použití (např. kabely typu AYKYz)

2.2.32. kabel s optickými vlákny

Samonosný kabel bez elektricky vodivých prvků, určený k přenosu informací optickými vlákny vyrobený z:

- nevodivých kompozitních vláken pro zajištění mechanické pevnosti
- nevodivých trubiček pro uložení optických vláken
- nevodivých optických vláken pro přenos informací
- nevodivých ochranných plášťů vnitřních i venkovních

2.3. Seznam značek

Symbol Význam symbolu

A_x	Plocha prvku promítnutá do roviny kolmé na směr větru
D	Průměr omrzlého vodiče
G	Stálé zatížení
L	Délka rozpětí
Q	Nahodilé zatížení
T	Doba návratu klimatického zatížení
a	Rozestup dvou sloupů v polovině nadzemní výšky
c	Koheze
d	Průměr holého, izolovaného vodiče nebo kabelového systému
f	Průhyb vodiče za specifikovaných podmínek
g	Gravitační zrychlení
A_{pol}	Účinná plocha sloupu
A_t	Účinná plocha prvků stěny příhradového stožáru
C_c	Součinitel aerodynamického odporu vodiče
C_t	Součinitel aerodynamického odporu příhradového stožáru
C_{pol}	Součinitel aerodynamického odporu sloupu
E_d	Celková návrhová hodnota účinku zatížení
E_{def}	Deformační modul zeminy
G_c	Součinitel rozpětí
G_{pol}	Dynamický součinitel pro sloupy
G_t	Dynamický součinitel pro příhradový stožár
I_d	Návrhové zatížení vodiče námrazou na jednotku délky
I_{50}	Maximální zatížení námrazou na jednotku délky
k_r	Součinitel terénu
Q_{wc}	Síla větru na vodič v jednom rozpětí
Q_{wCl}	Síla větru na omrzlý vodič v jednom rozpětí
Q_{wpol}	Síla větru na sloup
Q_{wt}	Síla větru na příhradový stožár
R_{dt}	Charakteristická únosnost zeminy
V_h	Střední rychlost větru
V_{b0}	Základní rychlost větru pro kategorii terénu II.
b_{emp}	Minimální nejkratší vzdálenost mezi vodiči v rozpětí, stanovená podle empirického vzorce
d_m	Střední průměr obou sloupů v polovině nadzemní výšky
g_c	Tíha vodiče na jednotku délky
q_h	Střední tlak větru

q_{lh}	Tlak větru pro kombinaci s námrazou
z_o	Třecí výška
Z_s	Modul stlačitelnosti na svislé stěně v hloubce 2 m
Γ	Měrná tíha zeminy
δ	Úhel, charakterizující vzájemnou polohu dvou vodičů
ρ	Hustota vzduchu
ρ_I	Hustota námrazy
γ_I	Dílčí součinitel zatížení námrazou
γ_N	Dílčí součinitel únosnosti
γ_w	Dílčí součinitel zatížení větrem
ϕ	Úhel vnitřního tření
τ	Poissonovo číslo
π	Číslo 3,1416 (Ludolfovo číslo)
σ_{pvyp}	Charakteristický pasivní odpor v hloubce 2 m

2.4. Seznam zkratek

ČR	Česká republika
NNA	Národní normativní aspekty
PS	Projektová specifikace

3. ZÁSADY NAVRHOVÁNÍ

3.1. Všeobecně

Pro stanovení hodnot zatížení a dílčích součinitelů se používá obecný přístup, založený na statistickém hodnocení meteorologických dat a sledování.

Obecné zásady navrhování konstrukcí jsou založeny na koncepci mezních stavů ve spojení s metodou dílčích koeficientů.

3.2. Požadavky

3.2.1. Základní požadavky

Venkovní vedení se musí navrhovat a stavět tak, aby po dobu plánované životnosti:

- sloužilo svému účelu ekonomicky, s přijatelnou úrovní spolehlivosti
- odolávalo šíření poruchy
- nebylo příčinou zranění, ohrožení života nebo majetku při výstavbě, provozu a údržbě
- bylo bezpečné pro veřejnost
- bylo přijatelné z hlediska vzhledu a životního prostředí

3.2.2. Požadavky na spolehlivost

Požadované spolehlivosti venkovních vedení se dosáhne, budou-li z hlediska zatížení navrženy v souladu s touto normou.

Pro navrhování venkovních vedení do 1 kV jsou v souladu s metodou obecného přístupu zavedeny dvě úrovně spolehlivosti v závislosti na době návratu T klimatických zatížení (viz tab. 3.1).

Tabulka 3.1. - Úrovně spolehlivosti

úroveň spolehlivosti	doba návratu T klimatických zatížení [roky]
1	50
2	150
3	500

Požadovaná úroveň spolehlivosti se určí s ohledem na důsledky případné poruchy na:

- zásobování elektřinou (např. důležití odběratelé, vícenásobná vedení)
- bezpečnost obyvatelstva (např. příměstské, městské a hustě osídlené oblasti)
- ostatní infrastrukturu (např. železnice, dálnice, jiná vedení)

Úroveň spolehlivosti 1 je považována za referenční. Vyšší úroveň se chápe jako relativní k referenční úrovni. Nejsou-li v projektové specifikaci uvedeny konkrétní požadavky na úroveň spolehlivosti, použije se pro návrh úrovně spolehlivosti 1.

Všechna venkovní vedení musí odpovídat alespoň úrovni 1, s výjimkou dočasných staveb nebo provizorních přeložek.

U dočasných vedení je možné snížit dobu návratu klimatických zatížení vzhledem ke zkrácenému návrhovému trvání instalace, jak je uvedeno v následující tabulce 3.2.

Tabulka 3.2 – Doby návratu a dílčí součinitele zatížení pro dočasná vedení

doba instalace	doba návratu T [roky]	γ_w	γ_l
≤ 3 dny	2	0,52 ^{a)}	0,26 ^{c)}
≤ 3 měsíce (ale > 3 dny)	5	0,66 ^{b)}	0,50 ^{c)}
≤ 1 rok (ale > 3 měsíce)	10	0,75	0,65 ^{c)}

POZNÁMKY

a) Pro vedení, instalovaná po nominální dobu 3 dnů, lze vzít v úvahu meteorologickou předpověď pro dané místo.

b) U dočasných vedení, instalovaných po dobu trvání do 3 měsíců, se nedoporučuje základní hodnota střední rychlosti větru menší než 20 m/s.

c) Zatížení námrazou se nemusí uvažovat, je-li vedení instalováno pouze v ročním období, kdy se námraza nevyskytuje. Toto období trvá od 1. dubna do 1. listopadu.

3.3. Mezní stavy

3.3.1. Všeobecně

Mezní stavy jsou takové stavy, při jejichž překročení již venkovní vedení nesplňuje návrhové požadavky. Obecně se rozlišují:

- mezní stavy únosnosti
- mezní stavy použitelnosti

3.3.2. Mezní stavy únosnosti

Mezní stavy únosnosti jsou spojeny se zkroucením nebo podobnými konstrukčními poruchami způsobenými nadměrným přetvořením, ztrátou stability, přetržením, vybočením a podobně. Stavy poškození, které předcházejí zhroucení konstrukce jsou též pokládány za mezní stavy únosnosti.

3.3.3. Mezní stavy použitelnosti

Mezní stavy použitelnosti souvisejí se stanovenými podmínkami, při jejichž překročení již venkovní vedení nesplňuje definované provozní požadavky.

Týkají se především:

- mechanické funkčnosti podpěrných bodů, základů, vodičů a výzbroje
- elektrických vzdáleností
- úrovně vibrací
- poškození povrchové úpravy

Z hlediska významu zahrnují zejména:

- deformace a posuny, které mají vliv na vzhled a využití podpěrného bodu, snížení elektrických vzdáleností atd.
- poškození, která mají nepříznivý vliv na trvanlivost nebo funkčnost prvků venkovních vedení

Kritéria pro určení mezních stavů použitelnosti jsou definována v kapitolách vztahujících se k příslušným složkám vedení.

3.4. Zatížení

3.4.1. Klasifikace zatížení

Zatížení se klasifikují:

- podle změn v čase (viz 3.4.2)
- podle charakteru a/nebo odezvy konstrukce (viz 3.4.3)

3.4.2. Podle změn v čase:

1. Stálá zatížení (G), to jsou např. tíha podpěrných bodů, základů, armatur a ostatní výzbroje, tíha vodičů a účinky tahu vodičů při referenční teplotě, atd.
2. Nahodilá zatížení (Q), to jsou zatížení větrem, námrazou a jiná vnesená zatížení (montážní, údržbová a podobně). Mezi nahodilá zatížení též patří změny tahu ve vodiči způsobené větrem, námrazou a odchylkami teplot od teploty referenční.

3.4.3. Podle charakteru a/nebo odezvy konstrukce:

Zatížení se podle charakteru a nebo odezvy konstrukce dělí na:

- A. Statická zatížení
- B. Dynamická zatížení

Při návrhu podpěrných bodů postačuje uvažovat ekvivalentní statický účinek kvazistatických zatížení (zatížení větrem).

3.4.4. Kombinace zatížení

Při návrhu venkovních vedení se uvažují nepříznivé kombinace jednotlivých zatížení s ohledem na pravděpodobnost jejich současného výskytu.

4. ZATÍŽENÍ VEDENÍ

Účelem této kapitoly je stanovení postupů pro výpočet všech typů zatížení venkovních vedení a jejich složek. Patří mezi ně klimatická zatížení jako zatížení větrem, námrazou a kombinované zatížení větrem a námrazou vodičů, izolátorových závěsů, příhradových stožárů a sloupů.

4.1. Stálá zatížení

Za stálá zatížení se považují:

- tíha podpěrných bodů, vodičů z přilehlých rozpětí, konzol, izolátorů a ostatní trvalé výzbroje
- tahy z předpětí kotevních lan trvale kotvených podpěrných bodů při referenční teplotě
- účinky tahu vodičů při referenční teplotě

4.2. Nahodilá zatížení

Za nahodilá zatížení se považují klimatická, montážní a údržbová zatížení a jejich stanovené kombinace.

4.3. Zatížení větrem

V běžných případech se zatížení větrem na jednotlivé části (vodiče, výzbroj, podpěrné body) venkovních vedení do 1 kV neuvažuje.

Zatížení větrem se uvažuje ve výjimečných případech (úseky vedení umístěné ve volném terénu) podle konkrétního požadavku projektové specifikace.

Při stanovení zatížení větrem se v závislosti na větrové oblasti (mapa větrových oblastí na území ČR – příloha 1 ČSN EN 1991-1-4) uvažují následující hodnoty základní rychlosti větru $V_{b,0}$ pro výšku 10 m nad zemí a kategorii terénu II. Podrobnější informace jsou uvedeny v mapě větrových oblastí jednotlivých distribučních společností.

Tabulka 4.1. Hodnoty základní rychlosti větru $V_{b,0}$

Větrová oblast	Označení oblasti	Základní rychlost $V_{b,0}$ [ms^{-1}]
I.	Bílá	22,5
II.	Světle hnědá	25,0
III.	Tmavě hnědá	27,5
IV.	Růžová	30,0
V.	Červená	36,0

Poznámka: V hodnotách základní rychlosti je obsažen vliv nadmořské výšky.

4.3.1. Střední rychlost větru

Střední rychlost větru (V_h) závisí na:

- Základní rychlosti větru ($V_{b,0}$),
- Součiniteli směru větru ($c_{dir} = 1$)
- Referenční výšce nad zemí ($h = 10\text{m}$)
- Třecí výšce (z_0)
- Součiniteli orografie ($c_o = 1$)

Střední rychlost větru V_h se vypočte pomocí vztahu:

$$V_h = V_{b,0} * c_{dir} * c_o * k_r * \ln(h/z_0) \quad [\text{ms}^{-1}]$$

kde je:

k_r – součinitel terénu [-]

z_0 – třecí výška [m]

Tabulka 4.2. Součinitele terénu k_r , třecí výšky z_0

Kategorie terénu	Charakteristika terénu	k_r	z_0 [m]
I.	Rovná plochá krajina bez překážek, velké vodní plochy	0,169	0,01
II.	Zemědělské plochy s rozptýlenou zástavbou a porosty	0,189	0,05
III.	Předměstské a průmyslové plochy a trvale zalesněná území	0,214	0,30
IV.	Městské oblasti s plochou alespoň 15% pokrytou objekty s průměrnou výškou >15 m	0,233	1,00
V.	Hornatý a více členitý terén	Hodnotit individuálně	

Na území ČR se doporučuje užívat kategorie terénu II., III. a IV.

V případech, kdy se zatížení větrem uvažuje, se použije hodnota rychlosti větru V_h pro výšku 10 m nad zemí. Výšková závislost rychlosti větru nad zemí se neuvažuje. $V_h = V_{b,0}$ pro kategorii terénu II.

4.3.2. Střední tlak větru

Střední tlak větru q_h se stanoví podle vztahu:

$$q_h = \frac{1}{2} \rho \cdot V_h^2 \quad [\text{Pa}]$$

kde je:

ρ hustota vzduchu $1,25 \text{ kg/m}^3$ nezávisle na teplotě a nadmořské výšce a atmosférickém tlaku vzduchu
 V_h rychlost větru v m/s ve výšce 10 m nad zemí - $[\text{ms}^{-1}]$

4.3.3. Intenzita turbulence a maximální tlak větru

Intenzita turbulence, $I_v(h)$, při výšce nad zemí h , je definována jako směrodatná odchylka větrné turbulence dělená střední rychlostí větru. Součinitel orografie $c_o = 1$

Stanovení $I_v(h)$ je dáno výrazem:

$$I_v(h) = 1/[c_o \cdot \ln(h/z_o)]$$

Parametr drsnosti terénu, z_o a součinitel orografie, c_o jsou určeny v 4.3.2.

Maximální tlak větru q_p při výšce nad zemí h , který bere v úvahu intenzitu turbulence I_v je dán výrazem:

$$q_p(h) = (1+7 \cdot I_v) \cdot q_h(h) \quad [\text{Pa}]$$

Síla větru Q_{Wx} způsobená vodorovně vanoucím větrem ve směru kolmém na libovolný prvek vedení v referenční výšce nad zemí h , je dána vztahem:

$$Q_{Wx} = q_p(h) \cdot G_x \cdot C_x \cdot A_x$$

kde je:

G_x je dynamický součinitel pro uvažovaný konstrukční prvek
 C_x je součinitel aerodynamického odporu, záviselý na tvaru uvažovaného prvku
 A_x je plocha uvažovaného prvku, promítnutá do roviny kolmé na směr větru

Všechny tyto parametry jsou stanoveny pro každý prvek vedení v následujících podkapitolách.

Pro stanovení minimálních vzdáleností v kapitole 6, se při zatížení větrem uvažuje 10ti minutová střední rychlost větru $V_h = V_{bo}$.

4.4. Síly větru na složky venkovního vedení

4.4.1. Síla větru na vodiče

Tlak větru na vodiče vyvolává síly působící příčně na směr vedení. Na každý podpěrný bod, ohraničující rozpětí, působí polovina této síly. Směr síly je vodorovný a kolmý na rozpětí.

Síla větru na vodič Q_{Wc} v jednom rozpětí se vypočte podle vztahu:

$$Q_{Wc} = q_p(h) \cdot G_c \cdot C_c \cdot d \cdot L$$

kde

$q_p(h)$ maximální tlak větru pro výšku vodiče rovnou výšce závěsného bodu (pro výšky závěsných bodů do 24 m nad zemí se počítá s hodnotami pro výšku 10 m) [Pa]
 G_c součinitel rozpětí [-]
 L délka rozpětí ; [m]
 C_c součinitel aerodynamického odporu vodiče [-]

d průměr vodiče [m]

Hodnoty pro výpočet zatížení vodičů větrem jsou uvedeny v tabulce 4.3.

Součinitele aerodynamického odporu vodičů (holé, izolované, závěsné kabely a optické kabely)

$C_c = 1,0$ pro všechny průměry vodičů

$C_c = 1,1$ pro všechny průměry omrzlých vodičů

Tabulka 4.3. Hodnoty pro výpočet zatížení vodičů větrem v terénu II.,III. a IV

Terén II. ($k_r=0,189$ $z_o=0,05$)				
Větrová oblast	Rychlost větru V_h [m/s]	Maximální tlak větru q_p [Pa]	Součinitel rozpětí G_c pro délku rozpětí	
	do 24 m	do 24 m	do 50 m	do 100 m
I.	22,5	737	0,8	0,7
II.	25,0	909	0,8	0,7
II.	27,5	1100	0,8	0,7
IV.	30,0	1309	0,8	0,7
V.	36,0	1885	0,8	0,7
Terén III. ($k_T=0,214$ $z_o=0,30$)				
I.	17,4	534	0,74	0,62
II.	19,3	659	0,74	0,62
III.	21,2	798	0,74	0,62
IV.	23,1	949	0,74	0,62
V.	27,8	1367	0,74	0,62
Terén IV. ($k_T=0,233$ $z_o=1,0$)				
I.	12,4	368	0,69	0,54
II.	13,8	454	0,69	0,54
III.	15,1	549	0,69	0,54
IV.	16,5	654	0,69	0,54
V.	19,8	941	0,69	0,54

4.4.2. Síly větru na izolátorové závěsy

Síla větru na izolátory a izolátorové závěsy neuvažuje.

4.4.3. Síly větru na příhradové stožáry

Síly větru na příhradové stožáry pocházejí ze sil, přenášených z vodičů a z tlaků větru na vlastní konstrukci stožáru.

Síly větru na příhradové stožáry Q_{Wt} [N] se určí pomocí vztahu:

$$Q_{Wt} = q_p(h) G_t C_t A_t$$

kde je

$q_p(h)$	maximální tlak větru (viz tabulka 4.3.)	[Pa];
G_t	součinitel konstrukce pro stožáry je $G_t = 0,9$	[-];
C_t	součinitel aerodynamického odporu	[-];
A_t	účinná plocha prvků stěny stožáru (plocha nárožníků a příček)	[m ²].

Pro výpočet síly větru na stožáry se použijí následující hodnoty součinitele aerodynamického odporu C_t .

$C_t = 2,6$ pro vítr kolmo na stěny stožáru [-];

$C_t = 3,0$ pro vítr úhlopříčně na stožár [-].

U stožárů s celkovou výškou do 24 m se pro celý stožár uvažuje referenční výška 10 m. U stožárů s celkovou výškou od 24 m do 40m se pro celý stožár uvažuje referenční výška 30 m.

V ojedinělých případech, kdy je třeba provést výpočet s vyšší přesností, se použije postup uvedený v ČSN EN 50 341.

4.4.4. Síly větru na sloupy

Síly větru na sloupy (ocelové, betonové, dřevěné atd.) Q_{Wpol} se určí pomocí vztahu:

$$Q_{Wpol} = q_p(h) * G_{pol} * C_{pol} * A_{pol} \quad [N]$$

Kde je:

$q_p(h)$	maximální tlak větru (viz tabulka 4.3.)	[Pa]
G_{pol}	dynamický součinitel ($G_{pol} = 1$ pro výšky do 20 m)	[-]
C_{pol}	součinitel aerodynamického odporu	[-]
A_{pol}	je plocha sloupu vzniklá promítnutím na svislé ploše kolmé ke směru větru	[m ²]

Hodnoty součinitele aerodynamického odporu sloupů C_{pol} pro různé druhy sloupů jsou v tabulce 4.4.

Sloupy vedené nn se považují za vertikální strukturu a působí síly větru na sloupy se uvažuje v polovině jejich výšky nad zemí.

Tabulka 4.4 – Hodnoty součinitele aerodynamického odporu C_{pol}

druh sloupu	C_{pol}
betonové, ocelové, kompozitní nebo dřevěné lepené sloupy s:	
kruhovým průřezem	0,70
šestnáctibokým průřezem	0,70
dvanáctibokým průřezem	1,00
osmibokým nebo desetibokým průřezem	1,20
šestibokým průřezem	1,40
čtvercovým a obdélníkovým průřezem s ostrými hranami	1,80
dřevěné sloupy (z rostlého dřeva) s kruhovým průřezem	0,90
dřevěné sloupy dvojité a tvaru A	
na návětrné ploše sloupu	0,90
na závětrné ploše sloupu pro $a < 2 d_m$	0,00
na závětrné ploše sloupu pro $2 d_m < a < 6 d_m$	0,35
na závětrné ploše sloupu pro $a > 6 d_m$	0,70
kde je	
a	rozestup dvou sloupů v polovině nadzemní výšky
d_m	střední průměr obou sloupů v polovině nadzemní výšky
POZNÁMKA: u sloupů s celkovou výškou do 24 m se pro celý sloup uvažuje referenční výška 10 m, u sloupů s celkovou výškou od 24 m do 40m se pro celý sloup uvažuje referenční výška 30 m.	

4.4.5. Síly větru na ostatní výzbroj

Síly větru na ostatní výzbroj (izolátory, armatury, konzoly atd.) se neuvažují.

4.5. Zatížení námrazou

Jako podkladu pro určení námrazových oblastí se doporučuje použít zpracované „Kategorizace venkovních sítí nn v obcích podle velikosti námrazy“.

V regionech, kde kategorizace není zpracována se pro určení námrazových oblastí použije mapa námrazových oblastí.

Zařazení trasy vedení nebo jejích částí do příslušných námrazových oblastí pro účely návrhu musí být stanoveno v projektové specifikaci s přihlédnutím k Mapě námrazových oblastí a dlouhodobým zkušenostem provozovatele vedení v příslušné oblasti.

Pro stanovení zatížení námrazou na prvcích venkovních vedení se uvažuje s námrazou z oblačnosti ve formě těžké jinovatky o hustotě $\rho_1 = 500 \text{ kg/m}^3$.

Hodnoty extrémního zatížení námrazou I_{50} [N/m] ve výšce 10 m nad zemí na jednotce délky vodiče s dobou návratu $T=50$ let jsou uvedeny v tabulce 4.5.

Použije-li se k určení námrazových oblastí „Kategorizace venkovních sítí nn v obcích“ provede se, vzhledem k dřívějšímu odlišnému označení námrazových oblastí, jejich přiřazení následujícím způsobem:

Oblast dle kategorizace	Oblast dle tabulky 4.5.
0	I0
L	I1
S	I2
T	I3
K5	I5
K8	I8
K12	I12
K18	I18

V souladu s přechodem z empirického způsobu určení zatížení na pravděpodobnostní se mění původní úroveň zatížení v oblasti 0 (bez námrazy) na hodnotu oblasti N0 dle tabulky 4.5. (0,5 kg/m na normálové tyči o průměru 30 mm pro úroveň spolehlivosti 1)

Námrazové oblasti N0 až NK jsou znázorněny v mapě námrazových oblastí na území ČR v měřítku 1:1 000 000, která tvoří informativní přílohu A/CZ Národních normativních aspektů ČR (ČSN EN 50 341-2-19). Podrobnější informace jsou uvedeny v mapách námrazových oblastí v měřítku 1:50 000 jednotlivých distribučních společností zpracovaných v EGÚ Brno, a.s.

Zatížení námrazou na podpěrných bodech, izolátorech, konzolách a armaturách se neuvažuje.

Námraza na vodičích vyvolává svislé síly, stejně jako zvýšení tahu ve vodičích.

Zatížení vodičů námrazou se stanoví v závislosti na průměru d vodiče, svazku izolovaných vodičů nebo závěsného kabelu podle vztahů uvedených v tabulce 4.5.

Tabulka 4.5 –referenční zatížení extrémní námrazou I_{R50} [N/m] s dobou návratu $T = 50$ let

námrazová oblast	referenční zatížení extrémní námrazou I_{R50} [N/m] na jednotku délky vodiče o průměru d [mm]	
	$d \leq 30 \text{ mm}$	$d > 30 \text{ mm}$
I-0	$1,064 + 0,1280 d$	$3,963 + 0,0314 d$
I-1	$3,175 + 0,2212 d$	$8,515 + 0,0432 d$
I-2	$8,661 + 0,3653 d$	$17,53 + 0,070 d$
I-3	$15,00 + 0,481 d$	$25,46 + 0,132 d$
I-5	$29,00 + 0,668 d$	$43,84 + 0,174 d$
I-8	$51,70 + 0,893 d$	$73,89 + 0,153 d$
I-12	$83,66 + 1,135 d$	$107,8 + 0,330 d$
I-18	$133,53 + 1,435 d$	176,58
I-K	stanoví se individuálně případ od případu	

Průměrem vodiče d se rozumí celkový průměr vodiče, u závěsných kabelů průměr vodičů včetně nosného lana a u slanéých vodičů celkový průměr po slanéění jednotlivých vodičů.
Výšková závislost hmotnosti námrazy se neuvažuje.

Návrhové zatížení námrazou na jednotku délky vodiče I_d [N/m] je určeno vztahem:

$$I_d = \gamma_1 I_{R50} \quad [\text{N/m}]$$

kde je:

I_{R50} maximální zatížení námrazou [N/m]
 γ_1 dílčí součinitel zatížení dle úrovně spolehlivosti [-]
 Úroveň 1 $\gamma_1 = 1,00$ (doba návratu $T = 50$ let)

4.5.1. Zatížení vodičů námrazou

Námraza působí svislé síly a vyvolává také zvýšení tahu ve vodičích.

Vzhledem k tomu, že hodnota zatížení námrazou může být v obou přilehlých rozpětích různá, vypočte se svislé zatížení námrazou Q_i [N], které působí na každém dílčím vodiči na podpěrný bod jako součet příspěvků z obou přilehlých rozpětí podle vztahu:

$$Q_i = I_{d1} L_{W1} + I_{d2} L_{W2}$$

kde jsou:

I_{d1} a I_{d2} zatížení námrazou na jednotku délky vodičů v přilehlých rozpětích [N/m];
 L_{W1} a L_{W2} jsou délky přilehlých rozpětí (vzdálenost dolů průhybové křivky od podpěrného bodu) v rovinatém terénu do sklonů 30° postačí uvažovat poloviny přilehlých rozpětí [m].

4.6. Kombinovaná zatížení větrem a námrazou

4.6.1. Kombinované pravděpodobnosti

Uvažuje se pouze ve výjimečných případech na základě požadavku uvedeného v projektové specifikaci nebo v případě vedení o více jak 10 ti rozpětích umístěných ve volném terénu v námrazových oblastech N5 a vyšších.

U podpěrných bodů se zvětšení jejich plochy námrazou, která je vystavena větru, neuvažuje.

4.6.2. Součinitele aerodynamického odporu a hustoty námrazy

Uvažuje se hustota námrazy $\rho_i = 500 \text{ kg/m}^3$.

Hodnota součinitele aerodynamického odporu pro vodiče pokryté námrazou $C_{ic} = 1,1$ nezávisle na průměru vodiče a velikosti námrazy.

4.6.3. Střední tlak větru a maximální tlak větru

Střední tlak větru, $q_{ih}(h)$ v [Pa], spojený s námrazou se vypočítá stejně jako v 4.3.3:

$$q_{ih}(h) = 0,5 \cdot \rho \cdot V_{ih}^2(h)$$

kde je:

ρ hustota vzduchu $1,25$ [kg/m³];
 $V_{ih}(h)$ střední rychlost větru v referenční výšce h nad terénem ($V_{ih}(h) = V_h(h)$) [m/s].

Maximální tlak větru $q_{ip}(h)$ se vypočítá stejně jako v 4.3.4

$$q_{ip}(h) = [1 + 7 I_v(h)] q_{ih}(h)$$

kde je:

$q_{ih}(h)$ střední tlak větru [Pa];
 $I_v(h)$ intenzita turbulence (viz 4.3.4) [N/m].

4.6.4. Ekvivalentní průměr D vodiče pokrytého námrazou

Průměr omrzlého vodiče D v [m] se vypočte ze vztahu:

$$D = \sqrt{d^2 + \frac{4I_{50}}{g \cdot \pi \cdot \rho_i}} \quad [\text{m}]$$

kde je:

d	průměr vodiče v [m]
l_{50}	zatížení námrazou na jednotku délky vodiče [N/m]
G	gravitační zrychlení $g = 9,81$ [m/s ²]
π	Ludolfovo číslo 3,1416
ρ	hustota námrazy $\rho_i = 500$ [kg/m ³]

4.6.5. Zatížení podpěrných bodů silou větru na vodiče, pokryté námrazou

Síla větru na omrzlý vodič v jednom rozpětí Q_{WCI} se vypočte podle vztahu:

$$Q_{WCI} = q_{ip} \cdot C_c \cdot D \cdot L \quad [N]$$

kde je.

q_{ip}	tlak větru pro kombinaci s námrazou [Pa]
C_c	součinitel aerodynamického odporu omrzlých vodičů $C_c = 1,1$ pro všechny průměry [-]
D	průměr omrzlého vodiče v [m]
L	délka rozpětí v [m]

Na každý podpěrný bod, ohraničující rozpětí, působí polovina této síly. Směr síly větru je vodorovný a kolmý na rozpětí.

4.6.6. Kombinace rychlostí větru a zatížení námrazou

Uvažuje se pouze kombinace zatížení extrémní námrazou l_{50} s rychlostí větru s vysokou pravděpodobností V_{IH} . Rychlost větru s vysokou pravděpodobností, V_{IH} se určí jako:

$$V_{IH} = V_{50} \sqrt{\Psi_W}$$

kde je:

Ψ_W	součinitel pro kombinaci hodnoty zatížení větrem $\Psi_W = 0,25$ [-];
V_{50}	extrémní střední rychlost větru s dobou návratu $T = 50$ let v referenční výšce h nad zemí ($V_{50} = V_h(h)$ podle 4.3.2); [m / s].

4.7. Účinky teploty

Pro potřeby navrhování je stanovena referenční teplota -5°C . V projektu musí být pro každý vodič v každém rozpětí uvedena vodorovná složka tahu nebo mechanického napětí vodiče při této teplotě bez dalšího zatížení např. větrem nebo námrazou.

V návrhových situacích pro mezní stavy se uvažují následující teploty:

- Minimální teploty bez dalších klimatických zatížení
 - mezní stav použitelnosti -30°C
 - mezní stav únosnosti -30°C
 - spolehlivostní úroveň 1 -30°C
- Teploty v kombinaci s dalšími klimatickými zatíženími
 - při zatížení větrem se uvažuje teplota -5°C
 - při zatížení námrazou se uvažuje teplota -5°C
 - při kombinaci zatížení větrem a námrazou se uvažuje teplota -5°C

V návrhových situacích pro kontrolu nejkratších vzdáleností se uvažují následující teploty:

Teploty pro kontrolu nejkratších vzdáleností

- nejvyšší návrhová teplota fázových vodičů je $+40^\circ\text{C}$
- nejnižší návrhová teplota vodičů je -30°C
- teplota vodičů při zatížení větrem je $+40^\circ\text{C}$
- teplota vodičů při zatížení námrazou je -5°C
- teplota vodičů při zatížení námrazou a větrem je -5°C

V projektové specifikaci lze pro kontrolu nejkratších vzdáleností stanovit i vyšší teplotu vodičů.

Při křížení elektrických vedení se u horního vedení uvažuje nejvyšší návrhová teplota a u spodního vedení teplota $+40^\circ\text{C}$. Je-li horní vedení stávající musí být jeho nejvyšší návrhová teplota stanovena v projektové specifikaci.

4.8. Zatěžovací stavy

4.8.1. Všeobecně

Při návrhu vodičů, výzbroje, podpěrných bodů a základů v mezním stavu únosnosti se musí uvažovat takový zatěžovací stav, který způsobí maximální zatěžovací účinek.

Tah ve vodičích musí být určen při zatíženích, která působí na vodič v definovaném zatěžovacím stavu.

4.8.2. Standardní zatěžovací stavy

Ve všech zatěžovacích stavech se musí současně uvažovat i stálá zatížení.

Tabulka 4.6 – Standardní zatěžovací stavy

ZS	popis	pozn.
1	Zatížení extrémním větrem	
2a	Rovnoměrné zatížení extrémní námrazou (t_T)	
3a	Kombinované zatížení větrem a námrazou: – rovnoměrné zatížení extrémní námrazou (t_T) – zatížení větrem o rychlosti s vysokou pravděpodobností V_{IH} překročení ($\psi_W = 0,25$)	
4	Minimální teplota bez dalších klimatických zatížení	
6a	Bezpečnostní zatížení, montážní a údržbová zatížení	
6b	Bezpečnostní zatížení, vztahující se k tíže montérů	

POZNÁMKY
 Ve všech zatěžovacích stavech s výjimkou stavu 4 se uvažuje teplota -5°C .
 Ve všech zatěžovacích stavech se musí současně uvažovat též svislá složka stálých zatížení podle 4.2. Směr větru se má uvažovat kolmo na vedení.

4.8.3. Dílčí součinitele zatížení

Hodnoty dílčích součinitelů zatížení γ_F , součinitelů pro kombinační hodnoty zatížení větrem ψ_W a zatížení námrazou ψ_I , a redukčních součinitelů α pro zatížení námrazou, které se používají pro posouzení v mezních stavech únosnosti, jsou uvedeny v tabulce 4.7.

Tabulka 4.7 – Dílčí součinitele zatížení γ a součinitele ψ pro kombinační hodnoty zatížení v mezních stavech únosnosti

zatížení	název	značka	úroveň spolehlivosti		
			1	2	3
proměnná (klimatická)	zatížení extrémním větrem	γ_W	1,00	1,20	1,40
	jmenovité zatížení větrem	ψ_W	0,25	0,25	0,25
	zatížení extrémní námrazou	γ_I	1,00	1,25	1,50
	jmenovité zatížení námrazou	ψ_I	0,35	0,35	0,35
stálá	vlastní tíha	γ_G	1,00		

Při výpočtu návrhového tahu vodičů se dílčí součinitel zatížení γ_I musí aplikovat na zatížení před výpočtem tahu vodičů.

V běžných případech se počítá s hodnotou tahu vodičů v dolu průhybové křivky vodiče.

U rozpětí do délky 150 m a výšky závěsných bodů do 24 m nad zemí se zvýšení mechanického napětí ve vodiči účinkem větru neuvažuje.

U velkých rozpětí nebo při velkém převýšení závěsných bodů (nad 30°) od vodorovné roviny je třeba počítat s tahem vodičů v závěsném bodu.

4.8.4. Kritéria mezních stavů pro vodiče

Maximální tah vodiče v kterémkoliv místě rozpětí nesmí při zatěžovacích stavech 1a, 1b, 2 a 3 překročit procentní hodnoty z jmenovité pevnosti vodičů a nosných lan uvedené v tabulce 4.8.

Tabulka 4.8. Maximální hodnoty tahů vztažené k matematické pevnosti pro mezní stavy

Druh vodiče	Mezní stav	Maximální tah %
Na bázi hliníku	únosnosti	65
	použitelnosti	55
Na bázi oceli	únosnosti	68
	použitelnosti	58
Na bázi mědi	únosnosti	65
	použitelnosti	55

4.8.5. Kritéria mezních stavů pro armatury

Armatury musí splňovat stanovené mechanické návrhové požadavky. Dílčí součinitel materiálu γ_M , použitý na předepsané minimální porušující zatížení, musí mít pro všechny typy armatur hodnotu alespoň:

$$\gamma_M = 1,6$$

Tento požadavek se nevztahuje na armatury, které slouží jako mechanické pojistky pro omezení rozsahu havárie nebo poškození venkovního vedení.

5. ELEKTRICKÉ POŽADAVKY

5.1. Nejkratší vnitřní a vnější vzdálenosti

Minimální vzdálenosti uvedené v této kapitole se vztahují k vedením s holými a izolovanými vodiči venkovními kabelovými systémy a optickými kabely.

Minimální vzdálenosti musí být dodrženy po celou dobu návrhové životnosti vedení. Tyto okolnosti je třeba zohlednit při návrhu i stavbě vedení.

5.1.1. Zatěžovací stavy pro kontrolu nejkratších vzdáleností

Zatížení větrem se uvažuje podle 4.3.1. při teplotě vodičů +40°C a středním tlaku větru q_h .

Zatížení námrazou se uvažuje podle 4.5.1. při teplotě -5°C.

Zatížení větrem a námrazou se uvažuje podle 4.6.5. a teplotě -5°C.

Účinky teploty se uvažují podle 4.7. Nejnižší návrhová teplota -30°C se používá pro kontrolu vzdáleností u podchodů.

5.1.2. Nejkratší vzdálenosti mezi vodiči v rozpětí

Mezi holými vodiči v rozpětí musí být jak při návrhové teplotě vodičů (+ 40° C), tak i při návrhovém zatížení námrazou podle 4.5.1. dodržena alespoň vzdálenost b_{emp} podle následujících vzorců:

Nejkratší vzdálenosti mezi holými vodiči v závislosti na délce rozpětí L:

do 20 m	0,2	[m]
20 až 45 m	$0,004 \cdot L + 0,12$	[m]
45 až 80 m	$0,012 \cdot L - 0,24$	[m]
nad 80 m	b_{emp} dle následujícího postupu	

$$b_{emp} = k_{emp} \cdot \sqrt{f} + 0,023 \quad [\text{m}]$$

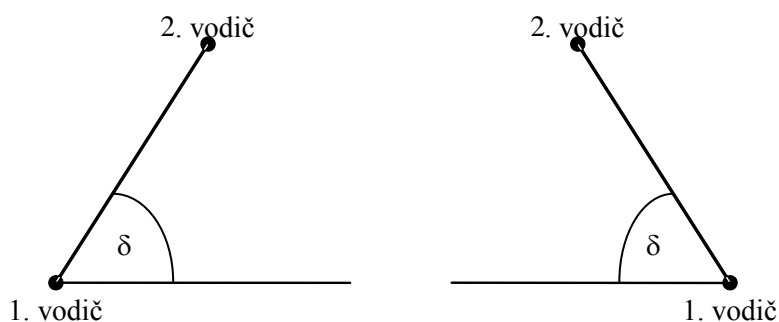
kde je:

- b_{emp} minimální vzdálenost dvou vodičů v polovině rozpětí v [m]
 f průhyb vodiče [m] při nejvyšší návrhové teplotě vodiče (+ 40 ° C) nebo při návrhovém zatížení námrazou podle 4.5.1.
 k_{emp} součinitel, závislý na tíze vodiče a vzájemné poloze obou vodičů podle vzorce [-]

$$k_{emp} = 0,56 + \frac{(1+d/g_c)}{200} \cdot \left[5,7 - 2,1 \cdot \left(1 + \frac{\delta}{50} \right) \cos(2\delta) + 0,5 \sin(2\delta) \right]$$

Ve vzorci je:

- d průměr (neomrzlého) vodiče [mm];
 g_c tíha vodiče na 1 m délky [N·m⁻¹];
 δ úhel, který svírá vodorovná rovina s přímkou, určenou průsečíky os obou vodičů s rovinou kolmou k trase vedení v polovině rozpětí (viz obrázek 5.1.). Udává se v celých stupních [°] a nabývá velikosti od 0° do 90°.

Obrázek 5.1. Úhel mezi vodiči

Jestliže jsou hodnoty k_{emp} nebo f pro oba vodiče různé, uvažuje se větší ze vzdáleností b_{emp} , vypočtených pro oba vodiče.

Při použití distančních rozpěrek se délkou rozpětí rozumí vzdálenost mezi rozpěrkami.

5.1.3. Nejkratší vzdálenosti na podpěrném bodu

Nejkratší vzdálenosti mezi holými vodiči a vodivými částmi podpěrných bodů musí být alespoň 0,1m s výjimkou prostoru upevnění vodičů na izolátory nebo izolační konzoly.

Izolované vodiče, závěsné kabely a optické kabely se upevňují přímo na nosnou konstrukci tak, aby nedošlo k poškození jejich izolace.

5.1.4. Nejkratší vzdálenosti vodičů od země

Základním požadavkem je, že dopravní prostředek nebo osoba mohou projet nebo projít pod vedením bez nebezpečí. Hodnoty vzdáleností uvedené v tabulce 5.1. vycházejí z maximální výšky dopravního prostředku 5 m. V místech zcela nepřístupných nebo zneprístupněných vhodnými opatřeními lze vzdálenosti redukovat.

Tabulka 5.1. Nejkratší vzdálenosti k zemi

	Vzdálenost k zemi ve volné krajině [m]					
	Normální terénní profil			Skalní stěna nebo strmý svah		
Zatěžovací stav	Volně přístupná místa			Zcela nepřístupná nebo zneprístupněná místa		
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	6	5,5	5,5	3	2	1
Zatížení námrazou	6	5,5	5,5	3	2	1
Zatížení větrem	6	5,5	5,5	3	2	1
Zatížení větrem a námrazou	6	5,5	5,5	3	2	1

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém a optický kabel

5.1.5. Nejkratší vzdálenosti vodičů od porostů

Vzdálenost porostů (větví a kmenů) od živých částí vedení musí být taková, aby nedošlo k ohrožení osob na stromech při česání ovoce a prořezávání stromů a provozu vedení.

Při kontrole uvedených vzdáleností je třeba přiměřeně uvažovat s vychýlením porostů účinkem klimatických vlivů a prostor kolem vodičů rozšířit.

V ojedinělých případech může vedení realizované izolovanými vodiči nebo kabelovým systémem procházet přímo porosty, za předpokladu, že pro průchod vedení bude vytvořen a udržován dostatečný prostor, aby nedošlo k poškození izolace vedení.

Nejkratší vzdálenosti od porostů uvádí tabulka 5.2.

Tabulka 5.2. Nejkratší vzdálenosti od porostů

	Vzdálenost od porostů [m]												Poznámka
	Pod vedením						Vedle vedení						
Zatěžovací stav	Porosty, u kterých se nepředpokládá výstup osob			Porosty u kterých se předpokládá výstup osob			Porosty, na které nelze vylézt (horizont, vzdálenost)			Porosty, na které lze vylézt (horizont, vzdálenost)			
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I	B	C	I	B	C	I	
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5	0,5	bezvětrí
Zatížení námrazou	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5	0,5	bezvětrí
Zatížení větrem	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5	0,5	dle 4.3.1
Zatížení větrem a námrazou	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5	0,5	dle 4.6.5.

Poznámka 1 Kódy v řádku **Ochranný systém** značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém a optický kabel

5.1.6. Nejkratší vzdálenosti vodičů od budov

Účelem těchto nejkratších vzdáleností je zamezit, aby se kterákoliv část lidského těla nebo jakéhokoliv objektu, u kterých se to v přiměřené míře dá předpokládat, přiblížila k vedení tak aby došlo k dotyku. Nejkratší vzdálenost od obytných a ostatních budov, kde je vedení nad nimi nebo prochází kolem budov nebo jiných konstrukcí uvádí tabulka č. 5.3.

Uvedené vzdálenosti neplatí pro budovy elektrických stanic, pro které platí ČSN 33 3210 a ČSN 33 3201.

Za střechy vzdorujících ohni se považují, ty které jsou z vnější strany vybaveny střešními krytinami:

- jejichž povrchová úprava odpovídá klasifikaci stavebních výrobků do třídy reakce na oheň A1 a A2 podle ČSN EN 13501-1 (viz tabulka A.1 ČSN 73 0810);
- zařazenými do třídy BROOF podle ČSN EN 13501-5;
- uvedenými v tabulkách A.10 a A.11 ČSN 73 0810 splňující požadavky na funkční charakteristiku chování při vnějším požáru.

Objekty, které nesplňují výše uvedená kritéria, musí být posuzovány jako budovy nebo střešní krytiny, které nejsou odolné proti šíření požáru, tedy nevzdorující ohni.

Tabulka 5.3. Nejkratší vzdálenosti od obytných a ostatních budov

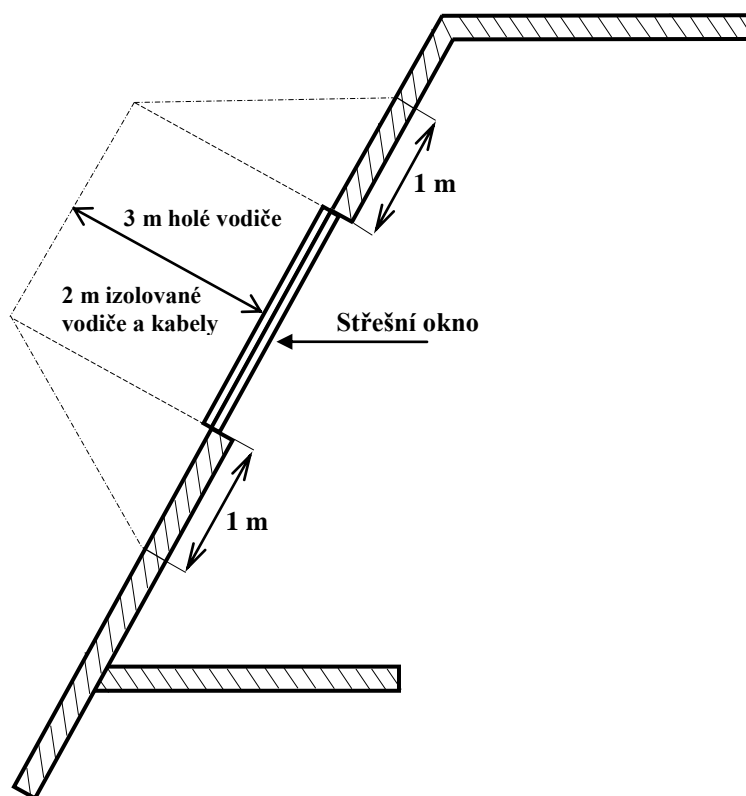
Případy vzdálenosti: Obytné a jiné budovy [m]									
Vedení nad budovami									
Zatěžovací stav	u střež vzduřujících ohni, jejichž sklon je větší než 15° vůči vodorovné rovině			u střež vzduřujících ohni, jejichž sklon je ≤ 15° vůči vodorovné rovině			u střež nevduřujících ohni a instalacích citlivých na oheň		
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	0,5	0,3	0,3	4	3	3	4	4	4
Zatížení námrazou	0,5	0,3	0,3	4	3	3	4	4	4
Zatížení větrem	0,5	0,3	0,3	4	3	3	4	4	4
Zatížení větrem a námrazou	0,5	0,3	0,3	4	3	3	4	4	4
Poznámky				Považuje se za přiměřené, že na části budov stojí osoba s nářadím kvůli údržbě a použije malý žebřík.					
				Vedení na budovách					
Zatěžovací stav	Vedení v blízkosti budov (vodorovná vzdálenost)			Vzdálenosti od budov jejich částí a vybavení (antény a zařízení pro ochranu před bleskem atd.)			Pouliční lampy, vlajkové stožáry, reklamní štíty a podobné konstrukce, na kterých nelze stát		
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	2	1	1	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1
Zatížení námrazou	2	1	1	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1
Zatížení větrem	2	1	1	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1
Zatížení větrem a námrazou	2	1	1	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1
Poznámky	Pokud tato horizontální vzdálenost nebude dodržena, musí se dodržet vertikální vzdálenosti vedení nad budovami			Vodiče nesmějí být před oknem. Nejkratší vzdálenost vodičů od horního okraje okna je 0,2m, od bočních okrajů 0,5 m a od spodního okraje 1m					

Poznámka 1 Kódy pro jednotlivé sloupce značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém

U vedení před střešními okny (s ohledem na možnost různého sklonu střešního okna a jejich konstrukčního provedení) nesmí vodiče zasahovat do prostoru vymezeného čerchovanou čarou. Tento prostor je vymezený kolmým průmětem k ploše okna, kde platí nejkratší vzdálenosti pro holé vodiče 3 m, pro izolované vodiče a závěsné kabely 2 m. V prostoru mimo střešní okna je nejkratší vzdálenost od bočních a horního i spodního okraje okna 1 m.

Tyto vzdálenosti platí pro nově budovaná vedení.

U stávajících vedení stanoví minimální vzdálenosti provozovatel vedení podle konkrétní situace.

V případě rozpětí do 20 m nebo při upevnění vodičů kdy lze účinky klimatických vlivů na ně zanedbat (z hlediska vychýlení nebo průhybů), není třeba provádět kontrolu vzdáleností výpočtem.

V tomto případě postačí dodrželi-li se uvedené minimální vzdálenosti v podmínkách během montáže.

Tam, kde je nebezpečí nahodilého dotyku při normálním užívání objektu, je třeba uvedené vzdálenosti přiměřeně zvětšit. (Práce spojené s udržováním objektu se nepovažují za normální užívání).

5.1.7. Nejkratší vzdálenosti od pozemních komunikací

Pro styk venkovních vedení s pozemními komunikacemi platí zákon č.13/1997 Sb. o pozemních komunikacích a vyhláška Ministerstva dopravy č.104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích.

Podpěrné body vedení nesmí být umístěny na silničním pozemku.

V silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice a místní komunikaci I. nebo II. třídy o poloměru 500 m a menším a v rozhledových trojúhelníkových úrovnových křižovatkách těchto komunikací se nesmějí zřizovat objekty, které by rušily rozhled, potřebný k zajištění bezpečnosti silničního provozu.

Umístění podpěrného bodu vedení v silničním ochranném pásmu se doporučuje předem projednat s příslušným úřadem, pověřeným vykonávat působnost silničního správního úřadu.

U silničních komunikací se vzdálenosti vztahují k povrchu celé silniční koruny včetně dělících pásů, krajnic apod.

Tabulka 5.4. Nejkratší vzdálenosti od křižovaných pozemních komunikací

Případy vzdálenosti: Vedení křižující pozemní komunikace [m]									
Zatěžovací stav	K povrchu dálnice a rychlostní silnice			K povrchu silnice I. , II. a III. třídy místních a účelových komunikací, včetně polních a lesních cest			K povrchu cyklistických stezek a chodníků		
	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Ochranný systém									
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	7,0	7,0	7,0	6,0	5,5	5,5	5,0	4,0	4,0
Zatížení námrazou	7,0	7,0	7,0	6,0	5,5	5,5	5,0	4,0	4,0
Zatížení větrem	7,0	7,0	7,0	6,0	5,5	5,5	5,0	4,0	4,0
Zatížení větrem a námrazou	7,0	7,0	7,0	6,0	5,5	5,5	5,0	4,0	4,0

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém a optický kabel

Nejkratší vodorovné vzdálenosti nejbližších částí podpěrných bodů v úrovni terénu k uvažované části dálnice nebo rychlostní silnice:

9 m – od vnitřní hrany nezpevněných krajnic

7,5 m – od vnitřní hrany příkopu

2,5 m – od paty násypu nebo vnější hrany zářezu.

Žádná část podpěrného bodu nesmí zasahovat do prostoru nad komunikací až do výšky:

6,0 m – u silnice I. a II. třídy

5,6 m – u silnic III. třídy, místních a účelových komunikací

5,0 m – u cyklistických stezek a chodníků.

Doplňující požadavky při křížení pozemních komunikací:

V rozpětích, kde vedení křižuje dálnice, rychlostní silnice a rychlostní místní komunikace nesmějí být vodiče spojovány.

V rozpětích, kde vedení křižuje silnice a místní komunikace I. a II. třídy smí být v každém vodiči nejvýše jedna spojka.

5.1.8. Nejkratší vzdálenosti od drah

Podmínky styku s dráhami upravuje zákon o dráhách č. 266/1994 Sb..

V ochranném pásmu dráhy lze zřizovat a provozovat stavby jen se souhlasem drážního správního úřadu a za podmínek jim stanovených.

Podle povahy a účelu se dráhy člení na :

- železniční
- tramvajové
- trolejbusové
- lanové

Při projektování vedení se jejich trasa má volit tak, aby křížení a souběhy s dráhami a jejich sdělovacími vedeními bylo co nejméně. Rovnoběžné souběhy i křížení se doporučuje budovat v co nejkratší délce.

Podpěrné body vedení včetně uzemnění mají být umístěny co nejdále od vedení drah.

Při všech křížení vedení s dráhami je třeba ponechat volný prostor nutný pro provoz drah a při křížení s lanovými dráhami též prostor pro bezpečnou evakuaci cestujících.

V rozpětích, kde vedení křižuje dráhy nesmí být vodiče spojovány.

Doporučuje se řešit křížení přechodem do zemního kabelu s využitím již postavených přemostění, propustků, podjezdů, mostů apod.

V nezbytných případech křížení se doporučuje použít izolované vodiče nebo závěsné kabely.

5.1.9. Nejkratší vzdálenosti od železnic

Tabulka 5.5. Nejkratší vzdálenosti železnic

Případy vzdáleností: Vedení křižující nebo blízkosti železnic [m]												
Zatěžovací stav	Od hlavy kolejnic u tratí bez trakčního vedení			Vodorovně mezi nejbližší částí vedení a krajní kolejnice u tratí bez trakčního vedení			Od hlavy kolejnic u tratí, kde se předpokládá výstavba trakčního vedení			Vodorovně mezi nejbližší částí vedení a krajní kolejnice u tratí s předpokládanou výstavbou trakčního vedení		
	B	C	I	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	6,6	6,6	6,6	4,0	4,0	4,0	12,0	12,0	12,0	15,0	15,0	15,0
Zatížení námrazou	6,6	6,6	6,6	4,0	4,0	4,0	12,0	12,0	12,0	15,0	15,0	15,0
Zatížení větrem	6,6	6,6	6,6	4,0	4,0	4,0	12,0	12,0	12,0	15,0	15,0	15,0
Zatížení větrem a námrazou	6,6	6,6	6,6	4,0	4,0	4,0	12,0	12,0	12,0	15,0	15,0	15,0

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém

Základy podpěrných bodů mají být vždy za příkopem nebo jiným odvodněním dráhy.

Tabulka 5.6. Nejkratší vzdálenosti od trakčních vedení železnice, tramvajových a trolejbusových drah

Případy vzdáleností: Vedení křižující nebo v blízkosti trakčních vedení										
Zatěžovací stav	Ke komponentům trakčních vedení, železnice, trolejbusových nebo tramvajových drah			Vodorovně k součástem trakčního vedení železničních, tramvajových nebo trolejbusových drah			K drážním sdělovacím vedením včetně jeho nosných konstrukcí			
	B	C	I	B	C	I	B	C	I	
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I	B	C	I	
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	2,0	2,0	2,0	1,5	1,5	1,5	2,0	1,0	1,0	
Zatížení námrazou	2,0	2,0	2,0	1,5	1,5	1,5	2,0	1,0	1,0	
Zatížení větrem	2,0	2,0	2,0	1,5	1,5	1,5	2,0	1,0	1,0	
Zatížení větrem a námrazou	2,0	2,0	2,0	1,5	1,5	1,5	2,0	1,0	1,0	

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém

Tabulka 5.7. Nejkratší vzdálenosti od tramvajových a trolejbusových drah

Případy vzdáleností: Vedení křížující tramvajové a trolejbusové dráhy			
Zatěžovací stav	K povrchu silnice nebo hlavy kolejnic		
Ochranný systém	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	8,5	8,5	8,5
Zatížení námrazou	8,5	8,5	8,5
Zatížení větrem	8,5	8,5	8,5
Zatížení větrem a námrazou	8,5	8,5	8,5

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém

5.1.10. Nejkratší vzdálenosti od lanových drah

Tabulka 5.8. Nejkratší vzdálenosti od lanových drah

Případy vzdáleností: Vedení křížující nebo v blízkosti lanových drah									
Zatěžovací stav	K tažnému lanu lanových drah			Ke stožárům nebo nosným a tažným lanům lanových drah			K zařízením lanových drah v případě jejich podchodu		
	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Ochranný systém									
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	2,0	2,0	2,0	4,0	4,0	4,0	2,0	2,0	2,0
Zatížení námrazou	2,0	2,0	2,0	4,0	4,0	4,0	2,0	2,0	2,0
Zatížení větrem	2,0	2,0	2,0	4,0	4,0	4,0	2,0	2,0	2,0
Zatížení větrem a námrazou	2,0	2,0	2,0	4,0	4,0	4,0	2,0	2,0	2,0
Poznámky				Vodorovná vzdálenost					

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém

Křížení se doporučuje provést zemním kabelem. Je-li nezbytně nutné použít venkovní vedení použijí se izolované vodiče nebo závěsné kabely.

Nejkratší vzdálenost k tažným lanům je třeba dodržet při vychýlení lan dráhy v maximálním úhlu kývání 45° směrem k částem venkovního vedení.

Nejkratší vzdálenosti v případě podchodu lanových drah je třeba dodržet i při minimálním průhybu křížujícího vodiče a maximálním průhybu tažného lana. Navíc se uvažuje výška kabiny.

Tam, kde může při poruše nastat styk vedení s lanovou dráhou je třeba obě sousední podpěry lanové dráhy uzemnit.

Jsou-li podpěry nevodivé, uzemní se konzoly nosných a tažných lan.

Je-li lano lanové dráhy izolováno od podpěr, musí se nad něj v prostoru křížení umístit ochranné lano, které se na obou stranách uzemní.

5.1.11. Nejkratší vzdálenosti od splavných vodních cest a ostatních vodních ploch

Tab. 5.9 Nejmenší výška vodičů nad dopravně významnými vodními toky

Zatěžovací stav	výška vodičů nad nejvyšší plavební hladinou [m]	
Nejvyšší teplota vodiče		19,0
Extrémní zatížení námrazou		19,0
Zatížení větrem		19,0
Zatížení větrem a námrazou		19,0

POZNÁMKA Sledované vodní cesty se člení podle zákona č. 114/1995 Sb. o vnitrozemské plavbě v platném znění na vodní cesty dopravně významné (jejichž seznam je v tomto zákoně uveden) a vodní cesty účelové (jejichž seznam je uveden ve vyhlášce Ministerstva dopravy č. 222/1995 Sb. o vodních cestách v platném znění).

Nejmenší výšky vodičů nad nejvyšší plavební hladinou dopravně významných vodních cest, uvedené v tabulce 5.15, jsou stanoveny vyhláškou Ministerstva dopravy č. 222/1995 Sb. o vodních cestách v platném znění.

Seznam dopravně významných cest je uveden v Zákonu o vnitrozemské plavbě.

Nejvyšší plavební hladinu na dopravně významných vodních cestách stanoví Státní plavební správa.

Elektrická vedení nesmí být vedena přes objekt zdymadla (plavební komora s rejdy a jezem) a v jejich blízkosti.

Nejmenší výšky vodičů a optických kabelů nad vodní hladinou ostatních vodních ploch při normálním a nejvyšším vodním stavu jsou uvedeny v následující tabulce 5.10.

Tabulka 5.10. Nejkratší vzdálenosti nad vodní hladinou

Zatěžovací stavy	Nejmenší výška vodičů nad vodní hladinou	
	Normální vodní stav	Nejvyšší vodní stav
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	5 m	4 m
Zatížení námrazou	5 m	4 m
Zatížení větrem	5 m	4 m
<p>Za normální vodní stav se považuje výška hladiny při 180 denním průtoku ve vodním toku nebo při návrhovém průtoku v umělém vodním toku.</p> <p>Za nejvyšší vodní stav se považuje výška hladiny při padesátiletém průtoku ve vodním toku.</p> <p>POZNÁMKA: Hydrologické údaje sdělují územně příslušná pracoviště Českého hydrometeorologického ústavu.</p>		

5.1.12. Nejkratší vzdálenosti od sdělovacích vedení

Křížovatky a souběhy venkovních vedení se sdělovacími vedeními je třeba řešit tak, aby neohrožovaly sdělovací vedení a nerušily jejich provoz.

Tabulka 5.11. Nejkratší vzdálenosti od sdělovacích vedení

Zatěžovací stav	Křížení vedení [m]								
	Svislá vzdálenost mezi nejbližším vodičem horního vedení a živými nebo uzemněnými částmi spodního vedení			Svislá vzdálenost vodičů nad podpěrným bodem			Vodorovná vzdálenost mezi svislou osou vychýleného vodiče a částmi sdělovacích vedení		
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	1,0	0,5	0,5	2,0	1,0	1,0	-	-	-
Zatížení námrazou	1,0	0,5	0,5	2,0	1,0	1,0	-	-	-
Zatížení větrem	1,0	0,5	0,5	2,0	1,0	1,0	1,0	0,5	0,5
Zatížení větrem a námrazou	1,0	0,5	0,5	2,0	1,0	1,0	1,0	0,5	0,5

Zatěžovací stav	Souběhy vedení [m]					
	Vzdálenost mezi vodiči různých potahů na společných podpěrných bodech			Vedení na samostatných podpěrných bodech		
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	0,7	2-d	2-d	1,0	1,0	1,0
Zatížení námrazou	0,7	2-d	2-d	1,0	1,0	1,0
Zatížení větrem	0,7	2-d	2-d	1,0	1,0	1,0
Zatížení větrem a námrazou	0,7	2-d	2-d	1,0	1,0	1,0

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém

U vedení na společných podpěrných bodech s potahy rozdílných napětí se potah s vyšším napětím umísťuje nad potah s nižším napětím, pokud je to technicky možné.

Vzdálenosti mezi vodiči různých potahů na společných podpěrných bodech platí i pro přivěšení optických kabelů.

5.1.13. Nejkratší vzdálenosti od venkovních vedení s napětím nad 1 kV

Hodnoty nejkratších vzdáleností od venkovních vedení s napětím od 1 kV do 45 kV uvádí tabulka 5.17. v PNE 33 3301.

Hodnoty nejkratších vzdáleností od venkovních vedení s napětím nad 45 kV uvádí tabulka 5/CZ.10 – v ČSN EN 50 341-2-19.

5.1.14. Nejkratší vzdálenosti od rekreačních ploch

Křižování těchto ploch (plovárny, hřiště, kempinky apod.) venkovním vedením je přípustné pouze ve výjimečných případech.

Tabulka 5.12. Nejkratší vzdálenosti od rekreačních ploch

Zatěžovací stav	Vedení nad [m]											
	Rekreačními a sportovními areály obecně			Nejvyšší hladinou plaveckých bazénů			Dohodnutou výškou pro plovoucí prostředky			Trvale instalovaným zařízením, jako jsou zařízení na startu a v cíli, zařízení kempinků, konstrukce, které mohou být vztyčeny nebo na které se dá vyšplhat		
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	7,0	7,0	7,0	8,0	8,0	8,0	1,0	1,0	1,0	3,0	3,0	3,0
Zatížení námrazou	7,0	7,0	7,0	8,0	8,0	8,0	1,0	1,0	1,0	3,0	3,0	3,0
Zatížení větrem	7,0	7,0	7,0	8,0	8,0	8,0	1,0	1,0	1,0	3,0	3,0	3,0
Zatížení větrem a námrazou	7,0	7,0	7,0	8,0	8,0	8,0	1,0	1,0	1,0	3,0	3,0	3,0
Poznámky	V případě sportů s házením načiní nebo střelbou se musí zamezit přiblížení k vodiči na vzdálenost menší než 2m			U skokanských můstků je třeba zabránit přiblížení kohokoli na vzdálenost menší než 0,5m			Uvažuje se maximální úroveň výšky vodní hladiny nebo nejvyšší transportní pozice na pobřežních zařízeních					

	Vedení v těsné blízkosti [m]		
Zatěžovací stav	Vodorovná vzdálenost ke všem rekreačním plochám		
Ochranný systém	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	3,0	3,0	3,0
Zatížení námrazou	3,0	3,0	3,0
Zatížení větrem	3,0	3,0	3,0
Zatížení větrem a námrazou	3,0	3,0	3,0
Poznámky	Pokud se vodorovná vzdálenost nedodrží, musí se dodržet svislá vzdálenost vedení		

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém

5.1.15. Nejkratší vzdálenosti od ostatních ploch a objektů

5.1.15.1. Potrubí

S ohledem na omezení nežádoucích vlivů je třeba volit trasu venkovního vedení v co největší vzdálenosti od potrubí. Uzemnění podpěrných bodů se ukládá na odvrácenou stranu kolmo od potrubí.

Tabulka 5.13. Nejkratší vzdálenosti od nadzemních potrubí

Zatěžovací stav	Křížení nad potrubím						Křížení pod potrubím		
	Od schůdných částí potrubí			Od neschůdných částí potrubí					
Ochranný systém	B	C	I	B	C	I	B	C	I
Nejvyšší návrhová teplota vodiče	3	2	2	2	1	1	-	-	-
Zatížení námrazou	3	2	2	2	1	1	-	-	-
Zatížení větrem	3	2	2	2	1	1	-	-	-
Minimální teplota vodiče	-	-	-	-	-	-	2	0,5	0,5
Zatížení větrem a námrazou	3	2	2	2	1	1	-	-	-

Poznámka 1 Kódy v řádku Ochranný systém značí:

B – holé vodiče, C – izolované vodiče, I – venkovní izolovaný kabelový systém

Nejkratší vzdálenost částí podpěrných bodů vedení včetně uzemnění od středotlakých potrubí a jeho podpěr včetně uzemnění je 3 m, u vysokotlakých potrubí je 5 m.

Tam, kde je potrubí chráněno katodovou ochranou, má být uzemnění vzdáleno alespoň 10 m. Při menší vzdálenosti se provede zemní svod až do vzdálenosti 10 m od potrubí izolovaně.

U plynovodů s vysokým a velmi vysokým tlakem se musí dodržet mezi odvodňovacím ventilem a svislým průmětem nejbližšího vodiče vzdálenost 10 m.

U nízkotlakých a středotlakých plynovodů stačí dodržet podmínku, aby vodiče nekřížovaly ventil.

Ocelová potrubí ukládaná do země se proti korozi chrání izolačním obalem z asfaltu a tkaniny nebo potažením plastickou hmotou. Pouhý asfaltový nátěr se nepovažuje za trvalou elektrickou izolaci.

Při souběhu vedení s podzemním izolovaným kovovým potrubím je třeba posoudit každý případ jednotlivě a v případě potřeby navrhnout vhodné opatření k potlačení nebezpečných vlivů.

Při souběhu nebo křížení venkovních vedení s potrubím včetně plynovodů a přípojek s nízkým a středním tlakem v souvisle zastavěném území obcí lze nejkratší vzdálenost vedení včetně uzemnění potrubí snížit na 0,8 m.

Při souběhu a křížení venkovního vedení s podzemním potrubím z nevodivého materiálu (PE, PVC, kamenina, atd.) se vzdálenost podpěrného bodu určí pro každý případ jednotlivě tak, aby se potrubí stavbou nepoškodilo.

5.1.15.2. Ploty, vinice, chmelnice

Nejkratší svislá vzdálenost vedení od stabilních vodivých plotů, vinic a chmelnic s vodivou nosnou konstrukcí je:

2 m – pro holé vodiče

1 m – pro kabelové systémy a izolované vodiče

při zatěžovacích stavech dle tabulky 5.13.

5.1.15.3. Skladiště, překladiště, tovární a zemědělská nádvoří

Vzdálenost vedení od skladových a manipulačních ploch musí být taková, aby se při výkonu obvyklých prací v těchto prostorách nemohly osoby ani mechanismy přiblížit na vzdálenost menší než 0,5 m.

5.1.15.4. Sklady hořlavých látek a prostory s nebezpečím požáru nebo výbuchu

Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, musí být nejkratší vodorovná vzdálenost nejbližšího vodiče vedení od skladů hořlavých látek a prostor s nebezpečím požáru a výbuchu 5 m.

Nejkratší vzdálenost vedení od volných skladů sena nebo slámy je 30 m.

5.1.15.5. Hřbitovy

V prostoru hřbitova se nesmějí stavět podpěrné body vedení. Křížení vedení se hřbitovy je povoleno pouze v nevyhnutelných případech a co nejmenším rozsahu. Přitom je třeba dodržet nejkratší vzdálenosti vodičů od země.

5.1.15.6. Ostatní plochy a zařízení

V ostatních případech styku vedení s objekty nebo plochami, které nejsou v předchozích článcích uvedeny, se přiměřeně použijí příslušné články této normy.

6. ZÁKLADY

6.1. Všeobecné požadavky

Základy podpěrných bodů musí být schopné s dostatečnou spolehlivostí přenést na podloží konstrukční zatížení vyvolané zatížením na podpěrné body.

Při návrhu základů je nutné brát v úvahu vzdálenost základů od kabelů, potrubí a dalších podzemních systémů a jejich ochranná pásma.

Zvýšenou pozornost je třeba věnovat základům ve svazích, násypch, u břehů vodních toků, v záplavovém nebo poddolovaném území a podobně.

Při návrhu základů je nutné brát v úvahu následující údaje:

- návrhová zatížení
- tvar základu
- geotechnické návrhové parametry
- stavbu a montáž základů

Sloupy venkovních vedení nn se považují za zvláštní stavby a pro jejich základy platí ustanovení této normy.

6.2. Geotechnický návrh

Geotechnický návrh lze provést buď výpočtem nebo pomocí zavedených opatření.

6.2.1. Geotechnické navrhování výpočtem

Výpočetní model musí popisovat chování zeminy v uvažovaném mezním stavu.

K určení únosnosti základu je třeba použít rovnice nebo vztahy, s jejichž používáním jsou uspokojivé praktické zkušenosti (např. metoda pružného poloprostoru). Dílčí součinitele bezpečnosti mohou záviset na použité metodě analýzy.

Obecná návrhová rovnice má tvar

$$E_d \leq \frac{R_K}{\gamma_N}$$

kde

E_d návrhová hodnota konstrukčního zatížení

R_K charakteristická hodnota únosnosti základu

γ_N dílčí součinitel únosnosti

U zatížení se stabilizujícím účinkem se pro jednotlivé složky použijí následující součinitele zatížení $\gamma_N = 0,9$

K výpočtu se mohou použít geotechnické parametry buď odvozené přímo z výsledku rozboru zeminy v daném místě nebo se při odhadu očekávaného typu zeminy na místě použijí návrhové hodnoty vlastností charakteristických typů zemín podle tabulky 6.1.

Tabulka 6.1. Návrhové hodnoty vlastností charakteristických typů zemín

Zeminy	Γ [kN/m ³]	ϕ [°]	c [MPa]	E_{def} [MPa]	τ [-]	Z_s [MN/m ³]	R_{dt} [MPa]	σ_{pvyp} [MPa]
šterkovité	19-21	36-43	0	50-200	0,2-0,3	75-300	0,40-0,95	0,177
hrubé písky	17,5-20,5	32-41	0	30-70	0,28-0,30	45-105	0,40-0,65	0,158
jemné až střední písky	17-19	27-35	0	10-30	0,30-0,35	15-45	0,25-0,45	0,112
spraše	18-22	16-33	0,01-0,03	11-21	0,30-0,35	15-30	0,10-0,30	0,23
hlinitopísčité zeminy	18,5-19,5	22-30	0,01-0,03	5-15	0,35-0,40	35-105	0,10-0,30	0,197
Jíly, slíny a plastické hlíny konzistence:								
měkké	20-21	0	0,02-0,03	1-3	0,40-0,42	20-40	0,04-0,07	0,09
tuhé	20-21	0	0,04-0,06	3-5	0,40-0,42	40-60	0,08-0,15	0,153
pevné	20-21	0-10	0,07-0,09	5-10	0,40-0,42	60-80	0,15-0,25	0,256
tvrdé	20-21	0-16	0,08-0,18	9-18	0,40-0,42	70-140	0,30-0,40	0,52

Γ měrná tíha zeminy

ϕ úhel vnitřního tření

c koheze

E_{def} deformační modul zeminy

τ Poissonovo číslo

Z_s modul stlačitelnosti na svislé stěně v hloubce 2 m

R_{dt} charakteristická únosnost zeminy

σ_{pvyp} charakteristický pasivní odpor v hloubce 2 m

Jestliže se v místě základu nachází spodní voda, musí se počítat se sníženou únosností základu, předpokládající nejnepříznivější hladinu spodní vody.

Jeli při výkopu základu zjištěna zemina nižší únosnosti než bylo stanoveno v projektové dokumentaci je třeba provedení základu přizpůsobit zjištěným podmínkám.

6.2.2. Geotechnické navrhování pomocí zavedených opatření

V situacích, kdy výpočetní modely nejsou nezbytné, lze návrh provést použitím zavedených opatření, potvrzených praxí.

Základy dřevěných, betonových nebo ocelových sloupů zatížených malou vrcholovou silou lze provést přímým zapuštěním do země, pokud nedojde k překročení únosnosti zeminy. Výkop je třeba vyplnit směsí kameniva. Zásyp musí být řádně zhutněn, aby se zabezpečila boční tuhost zapuštění.

Minimální hloubka založení sloupů přímo do zeminy je 1,6 m.

Hloubka založení podpěrných bodů musí odpovídat hodnotám uvedeným v technické specifikaci dodavatelů.

6.3. Opatření na ochranu podpěrných bodů

Ocelové konstrukce uložené přímo do země musí být vhodným způsobem chráněny proti korozi. Ocelové části umístěné v betonu není třeba chránit proti korozi, je-li tloušťka krycí vrstvy betonu alespoň 5 cm.

Dřevěné konstrukce uložené v zemi se musí vhodným způsobem chránit proti hnilobě zejména v prostoru přechodu do země.

Okolo dřevěných, betonových a ocelových sloupů bez betonových základů se z vykopané zeminy vytvoří násyp, aby se zamezilo vzniku prohlubenin po sednutí zeminy.

Při použití patek se dřevěné sloupy upevní tak, aby se mezi sloupem a patkou nedržela voda a spodní okraj sloupu byl nejméně 15 cm nad terénem.

Podpěrné body se nemají osazovat do prohlubní, ve kterých se při tání sněhu nebo silných deštích hromadí voda.

V místech krátkodobě zaplavovaných se stožáry, které jsou chráněny proti korozi pouze běžným nátěrem opatří dalším vhodným nátěrem do výšky alespoň 30 cm nad předpokládanou hladinu vody.

Územím krátkodobě zaplavovaným se rozumí jednorázové zaplavení v trvání maximálně 30 dní nebo několikanásobné zaplavení trvající maximálně 60 dní za rok. Při delším zaplavení musí být betonový základ vyveden alespoň 30 cm nad předpokládanou hladinu vody.

V místech, kde je nebezpečí poškození stožáru plovoucím ledem nebo jinými předměty se doporučuje stožáry chránit ledolamy nebo vhodným tvarem základu ve směru proti toku vody.

7. PODPĚRNÉ BODY

Při návrhu podpěrných bodů se vychází z návrhové únosnosti R_d dané celkovým zatížením působícím horizontálně ve vrcholu. Vzpěrná únosnost podpěrných bodů se neuvažuje.

7.1. Dřevěné sloupy

Dřevěné sloupy se navrhují a posuzují podle PNE 34 8210.

7.2. Betonové sloupy

Betonové sloupy se navrhují a posuzují podle PNE 34 8220.

7.3. Ocelové sloupy

Ocelové sloupy se navrhují a posuzují podle PNE 34 8250

7.4. Příhradové stožáry

Příhradové stožáry se navrhují a posuzují podle PNE 34 8240.

7.5. Ochrana proti korozi a povrchové úpravy

Způsob ochrany proti korozi a povrchovou úpravu pro zajištění požadované životnosti udávají PNE pro dřevěné, betonové a ocelové sloupy a příhradové stožáry.

7.6. Vybavení pro údržbu

Požadavky na vybavení sloupů pro výstup na konstrukci musí být uvedeny v projektové specifikaci.

Případné požadavky na speciální úchyty nebo otvory pro instalaci zařízení na údržbu musí být uvedeny v projektové specifikaci.

7.7. Bezpečnostní požadavky

7.7.1. Číslování podpěrných bodů

Všechny podpěrné body musí být opatřeny pořadovým číslem. Číslování se provádí obvykle jedním z níže uvedených způsobů:

- barvou na dřív sloupu
- samostatnými číslovacími tabulkami na dřívku

V projektové specifikaci mohou být uvedeny další požadavky a podrobnosti (velikost a barva číslic, počet, umístění a způsob uchycení číslovacích tabulek apod.).

7.7.2. Výstražné tabulky

Podpěrné body v rozpojovacích místech se doporučuje vybavit výstražnými tabulkami s nápisem POZOR ZPĚTNÝ PROUD . Příhradové stožáry se doporučuje vybavit bezpečnostní zákazovou tabulkou s nápisem VÝSTUP ZAKÁZÁN

8. DODATEČNÉ POŽADAVKY

8.1. Spojování a upevnění vodičů

Materiál spojek ani provedení spojů nesmí vyvolat elektrochemickou korozi. Části spojek v trvalém styku s vodičem mají být ze stejného materiálu jako vodič nebo ze slitin tohoto materiálu. Je-li použito jiných materiálů musí být povrchově upraveny tak, aby nevznikla elektrochemická koroze.

Lisované spojky je třeba provést tak, aby spojení nenarušovala zatékající voda.

V rozpětích, kde vedení křížuje dráhy, dálnice, rychlostní silnice a rychlostní místní komunikace, nesmějí být vodiče spojovány.

V rozpětích, kde vedení křížuje silnice a místní komunikace I. a II. třídy, smí být v každém vodiči nejvýše jedna spojka.

Spojky namáhané tahem musí snést sílu rovnou minimálně 70% jmenovité pevnosti vodičů. Jejich provedení nesmí porušovat vodiče na výstupu ze spojky.

Spojky nezátížené tahem musí ve směru osy vodiče vydržet sílu rovnou minimálně 20% jmenovité pevnosti vodiče.

Izolace spojek při spojování izolovaných vodičů nesmí snižovat jejich izolační hladinu a musí po dobu životnosti vedení odolávat meteorologickým podmínkám.

Materiál vazů a svorek musí odolávat korozi a části v přímém styku s vodičem nesmí způsobovat jeho mechanické poškození nebo elektrochemickou korozi.

8.2. Ochrany vedení

Před přepětím se venkovní vedení chrání podle ČSN 33 3060, ČSN 38 0810, a PNE 33 0000-7. Omezovače se umísťují ve venkovních vedeních po 500 m za podmínky, že žádný podpěrný bod sítě nesmí být vzdálen od omezovačů přepětí více než 250 m.

Ochrana se musí řešit tak, aby se vyhovělo i podmínkám ochrany před nebezpečným dotykovým a krokovým napětím podle PNE 33 0000-1.

Jsou-li na podpěrném bodu, na jeho konstrukci nebo na vodičích u podpěrného bodu osazeny svodiče přepětí nebo je-li konstrukce podpěrného bodu uzemněna, musí být všechny konstrukce propojeny s ochrannou soustavou v souladu s PNE 33 0000-1.

Parametr uzemnění svodičů přepětí v síti nn, je výhodné uvažovat a realizovat dle současně daného požadavku na parametr uvažovaného přizemnění vodiče PEN ve venkovních sítích nn. Z důvodu prostorového omezení v místě uvažovaného uzemnění, lze dané množství páskového zemniče řešit jiným ekvivalentním strojným zemničem, např. hloubkovým zemničem

8.3. Parametry vodičů

Při výpočtech zatížení a průhybů vodičů se musí uvažovat parametry vodičů dle příslušných norem.

Pro samonosné vodiče (holé vodiče, izolované vodiče) platí ČSN EN 50182 a PNE 34 7509.

U zavěšených vodičů (kabelové systémy s nosným lanem) se parametry nosné části stanoví dle postupů uvedených v ČSN EN 50182, PNE 34 7509 a souvisejících normách.

U samonosných optických kabelů je třeba pro výpočet mechanických zatížení doložit hodnoty parametrů jako u holých vodičů.

8.4. Mechanické pojistky

Pro omezení rozsahu havárií nebo poškození venkovních vedení vlivem pádu okolních porostů, mohou být v systému upevnění izolovaných vodičů nebo závěsných kabelů na podpěrných bodech použity mechanické pojistky. Prvky závěsů sloužící jako mechanické pojistky musí vyhovovat zatěžovacím podmínkám dle této normy.